

U Podgaricu je 16. put po redu održana tradicionalna proslava Dana ustanka naroda Hrvatske. Na narodnom zboru govorio je Marijan Cvetković, član Predsjedništva SRH i narodni heroj. Delegacija naše općine položila vijenac na spomen-kosturnicu

POČAST PRVIM USTANIČKIM PUŠKAMA

U srijedu, 27. srpnja, 16. put za redom, okupio se narod Moslavine i sjeverozapadne Hrvatske u revolucionarnom Podgaricu, u sklopu obilježavanja 40. godišnjice Drugog zasjedanja AVNOJ-a i bitaka na Neretvi i Sutjesci. Svečani narodni zbor koji se po tradiciji održava pokraj spomenika revolucije naroda Moslavine, djelo akademskog skulptora Dušana Džamonje, otvorio je predsjednik Skupštine općine Kutine, Zvonko Sladojević. Potom je na narod-

nom zboru govorio Marijan Cvetković, član Predsjedništva SR Hrvatske i narodni heroj.

U sklopu proslave na spomen kosturnicu položeni su vijenci Moslavačkih i bratskih delegacija, među kojima je vijenac položila i delegacija općine Dugo Selo.

Govoreći na velikom narodnom zboru, Marijan Cvetković je pored ostalog rekao: — Područje Moslavine, iako je bilo vrlo blizu Zagreba, Siska i Bjelovara gdje

Marijan Cvetković govorio je na narodnom zboru

je neprijatelj imao jaka uporišta, bilo je stalno slobodno područje. Neprijatelj je često bombardirao ovaj kraj, ali nije imao većeg uspjeha jer je narod toga kraja imao izvanredne međunarodne odnose unatoč tome što su tu živjeli Hrvati, Srbi, Mađari, Česi, Nijemci i druge nacionalnosti.

U nastavku svoga izlaganja Marijan Cvetković je govorio o privredno-političkoj situaciji u zemlji s posebnim osvrtom na SR Hrvatsku. Po metodologiji međunarodnih financijskih organizacija u provođenju ukupne otplate prema ukupnom prilivu deviza SR

Hrvatska je zadužena najmanje u Jugoslaviji — samo 14,6 posto. Hrvatska ima apsolutno najveći devizni priliv — 31,3 posto. Unatoč tome privreda Hrvatske ima velikih teškoća zbog kratkoročnih kredita, zatim tu su nagomilane velike teškoće u velikim radnim organizacijama, npr. naftna industrija, željeznica, elektroprivreda i druge. Izlaz iz ovih privrednih teškoća je provođenje dugoročnih mjera iz programa ekonomske stabilizacije, što ga je sačinila Kraigherova komisija.

Na kraju svog izlaganja Marijan Cvetković je govorio o dru-

štveno ekonomskim odnosima u svijetu i općoj krizi međunarodnih financijsko-ekonomskih odnosa.

Po završetku govora, upućeni su pozdravni brzojavi Predsjedništvu SFRJ i SRH te Predsjedništvu CK SKJ i CK SKH.

Završetkom svečanog, nastavljen je sportski dio programa i to moto cros utrkom za nagradu Moslavine i KUP Moslavine u nogometu za juniore i seniore.

Narodno veselje produženo je još duboko u noć.

Tekst i snimak:
Vlasta Vidović

Proslavi je prisustvovao veliki broj ljudi

Marš »PUT K TITU«

Sam marš je otpočeo 24. 7. 1983. godine u 24^h sata polaskom iz Dugog Sela prema Beogradu. Cilj marša je bio da se pješice pređe put od Dugog Sela do Beograda (oko 430 km), posjete neki veći gradovi i razgovara sa boricima, izviđačima i omladinom, da se šire bratstvo i jedinstvo, te najveće tekovine revolucije i da položimo vijenac na grob druga TITA. Krenuli smo puni vjere u sebe i svoje mogućnosti, jer cilj je bio jasan i odstupanja nije moglo i nije smjelo biti. Put je bio razdijeljen po etapama i sastojao se od 8 etapa.

Prva je bila najteža, zbog toga jer se organizam nije privikao na tako veliki napor. Kretali smo se od Dugog Sela do Kutine (oko 70 km). Prolazili smo kroz mnoga mjesta i razgovarali smo sa mještanima i smjelo se kretali k velikom i časnom cilju. Noge su počele boljeti, a onda su odjednom otežale. Osjećali smo svaki kamenčić, tabani su pekli, a ranac je postajao sve teži. Napokon smo stigli. Doček nije bio pripremljen. Malo smo se odmarali i krenuli smo k Novoj Gradiški. Teško nam je bilo ustati, no moralo se dalje i mi smo stisnuli zube, pogledali niz put i pošli k cilju. Pred nama je Nova Gradiška, javili smo se u SUP i smjestili smo sa brigadirima ORA. Bili smo prisutni na brigadirskoj večeri i sutradan rano ujutro krenuli smo za Slavonski Brod. Noge su se pomalo privikle na napor, ali tabani su i dalje žarili, počeli su se stvarati podljevi krvi i žuljevi, sunce je nemilosrdno pržilo, no nismo se dali, išli smo pravo po našem putu jer nismo ni pomišljali, da bi se mogli vratiti i osramotiti organizaciju čiji smo članovi, da bi se vratili sa puta koji nas je vodio k TITU.

Slavonski Brod je pred nama. Javljamo se SUP-u i prihvaćaju nas izviđači. Smještaj je dosta slab — odluka da se

NAŠI IZVIĐAČI
ANTOLKOVIĆ ZDRAVKO —
BAMBUS I ANTOLKOVIĆ
DAMIR — ŠILJO PREŠLI SU
PJEŠICE PUT OD DUGOG
SELA DO UŽIČKE 15. U
DUŽINI OD 450 KM, I SA
PUNO PONOSA POLOŽILI
VIJENAC NA GROB SVOG
VRHOVNOG KOMANDANTA

sami pobrinemo za smještaj) o svom trošku. Nakon odmora od 24-sata krenemo dalje prema Županji.

U Županji doček izvanredan. Smještaj i hrana na zavidnom nivou. Razgovor sa omladinom i boricima, odmor i pokret dalje k Sremskoj Mitrovici.

Najdulja etapa po proračunu oko 100 km. Stišćemo zube i nogu pred nogu krenemo se po vrućem autoputu. Ne znaš odkuda više žari, da li autoput, da li ranac ili sunce koje je za inat pripeklo. Znoj se slijeva niz tijelo, košulje su sasvim mokre, vode malo, a umor je tu zajedno sa nama. Pored svega toga, puni ponosa koračamo dalje, mi idemo naprijed, naprijed k TITU.

Noge već polako otkazuju poslušnost, klekaju same od sebe i odjednom, Sremska Mitrovica je pred nama. Doček slab, organizatora nigdje. Drugovi iz SUP-a su pronašli neke izviđače koji su nas smjestili na spavanje u svoj klub. Poslije nekako prespavane noći pokret za Rumu.

U Rumu smo stigli dosta brzo, javili se u SUP i odmah smo povezani sa organizatorom. Poslije malo odmora, razgleda-

vanja Rume, razgovora sa omladinom i izviđačima pokret za Zemun.

Došavši u Zemun dočekali su nas drugovi iz SUP-a, smjestili u hotel i osigurali hranu. Sutradan — razgovor sa omladinom, susreti sa starijim akcijama i dogovor o pokretu za Beograd. Ujutro stari akcijaši nas bude i u njihovoj pratnji krenemo za Beograd.

U Beogradu doček nikakav. Smještaj organiziramo sami sa plaćanjem.

Sutradan dolazak odreda. Mi smo puni ponosa, jer smo zadatak izvršili do kraja, slobodno možemo svima pogledati u oči.

Zajedno krenemo prema Dedinju, prema Uzičkoj 15, gdje leži tijelo našeg voljenog druga Tita. Stigli smo. Kratak odmor i sređivanje uniformi.

Ulazimo tiho u memorijalni centar i u tišini prilazimo ulazu i primamo buket cvijeća. Buket u kojem su satkane sve naše želje, u kojem je naša zakletva drugu Titu, da ćemo uvijek dosljedno pratiti njegov put, put bratstva i jedinstva.

Srce mi se steže, svi bolovi prestaju i puni ponosa i odlučnosti polazemo buket na grob druga Tita. Oko nas tišina, stojimo u stavu mirno i izviđačkim pozdravom pozdravljamo našeg voljenog druga i vrhovnog komandanta. Nas dvojica, dva vojnika Titove armije, sada stojimo pred našim Vrhovnim komandantom, srce nam je napunjeno bolom, u njemu velikim slovima piše TITO i sigurni smo da ono nikada neće umrijeti jer dok smo mi živi, živjet će i TITO.

Marš »PUT K TITU« prešla su dva izviđača, člana Odreda »Stjepan Bobinec-Sumski« iz Dugog Sela, načelnik odreda ANTOLKOVIĆ ZDRAVKO-BAMBUS i ANTOLKOVIĆ DAMIR-ŠILJO, vođa II posade.

BAMBUS

OBILJEŽENA 40. GODIŠNJICA OSNIVANJA AFŽ-a

Aktiv žena Ostrme obilježilo je u toku 7. mjeseca ove godine jedan značajan jubilej — 40. godišnjicu osnivanja organizacije Antifašističke fronte žena. Sekupile su se žene-aktivisti, starije drugarice koje su prije radile u Aktivu, predstavnici DPO Velike i Male Ostrme, kao i općine Dugo Selo da na dostojan način obilježe taj jubilej. Prigodnim referatom samog aktiva i toplim riječima predstavnika DPO evocirane su uspomane za značaj ove organizacije od osnivanja do danas.

Već 1941. godine Ostrma daje 3 prvoborca, od kojih je i jedna žena.

U Ostrmi je u 8. mjesecu 1943. godine osnovan NOO, Ujedinjeni savez antifašističke omladine, te organizacija AFŽ-a. Organizacija AFŽ-a osnovana je 20. 8. 1943. godine. Osnivački odbor sačinjavale su 3 drugarice i to Novak Ana, Novak Draga i Radović Slava. Žene i organizacija AFŽ-a imale su značajnu ulogu u NOB-u. To je vidljivo iz činjenice da su žene sačinjavale 20% od učesnika NOB-a koliko je Ostrma dala, ili točnije, od 104 učesnika 32 su bile žene.

Od osnivanja AFŽ-a žene su bile svakodnevno angažirane na izvršavanju ratnih zadataka za potrebe NOB-a, npr. u tkanju platna, pletenju čarapa, sabirnim akcijama... No, aktivnost mjesne organizacije Ostrme nije prestala oslobođenju zemlje, već se kontinuirano nastavila u poratnim uvjetima obnove i izgradnje pa sve do danas očitujući se u vrlo dobroj suradnji sa ostalim DPO mjestima.

Rezultat takvog rada i jeste ova prigodna svečanost kojom je obilježena 40. godišnjica osnivanja i djelovanja organizacije. Tim povodom Aktivu žena Ostrme uručeno je i adekvatno priznanje Konferencije za aktivnost i ulogu žena u društvenom razvoju općine Dugo Selo.

U toku ove godine zabilježen je porast izgradnje objekata koji nemaju građevinsku dozvolu i tehničku dokumentaciju za izgradnju. Općinska građevinsko-urbanistička inspekcija i inspektor Nikola Tominac imaju mnogo posla.

GRADIŠ LI KUĆU BEZ DOZVOLE?

Pod pojmom »bespravna izgradnja« podrazumijeva se svaka izgradnja, dogradnja, nadgradnja bez odobrenja općinskog organa uprave, nadležnog za poslove urbanizma. U dosadašnjoj praksi inspekcija naše općine koja radi na ovim poslovima, djelovala je u pojedinim vremenskim intervalima nezadovoljavajuće, što se negativno odrazilo na naše područje. Do 1976. godine postojala je samo jedna inspekcija ove vrste za više općina, a imala je središte u Sesvetama, tako da je uzmanjkala ažurnost. Izlaskom novog zakona o građevinsko-urbanističkoj inspekciji započinje samostalni rad naše općinske inspekcije 1980. godine. Od tog vremena inspekcija je započela raditi na terenima koji su bili od određene važnosti za razvoj mjesta Dugo Selo, a to su tzv. zaštitne zone kod novog groblja i sportsko-rekreativnog centra. Te su zone našim generalnim planom zaštićene od bilo kakve gradnje bez posebnog odobrenja. No nakon pregleda tih zaštićenih zona došlo se do saznanja da je bitno ugrožena namjena tog prostora i to bespravnim izgradnjama vikendica, pa je na temelju toga ova komisija izradila jedna izvještaj koji su razmatrale sve društveno-političke organizacije, a izvršno vijeće je ovaj izvještaj dva puta razmatralo. Zaključci foruma koji su ovo pitanje razmatrali, su smjernice za detaljniji izvještaj sa prijedlogom mjera za sanaciju koji će se naci na dnevnom redu Skupštine općine.

O složenosti ovog problema i o načinu uklanjanja ovakvih postupaka, porazgovarali smo sa inspektorom ove službe, Tominac Nikolom.

NEDOSTATAK URBANISTIČKIH PLANOVA

Prema njegovim riječima, područje općine Dugo Selo nije toliko ugroženo ovom divljom izgradnjom, izuzev navedenih lokacija, i u usporedbi sa drugim općinama kod nas je situacija zadovoljavajuća. No problemi predstoje na saniranju vikend područja, što će u naredne dvije godine vjerojatno biti riješeno.

Problem sa kojim se susreće ova inspek-

cija je nedostatak urbanističkih planova, iz razloga što nije izrađen jedan dokument koji bi riješio stručno planiranje prostora, pa se sada više radi na temelju odluke o građevinskom području, a koji ne obuhvaća sve potrebne elemente prostornog plana. Jedan od ovakvih primjera je i novo izgrađeno naselje Ivanja Reka, koje je građeno na temelju građevinskih odluka. Tamo nema bespravne izgradnje, ali je situacija takva da urbanističko pitanje uopće nije riješeno tako da sada problem predstavlja projektiranje kanalizacije, saobraćajnica, jer se nije na vrijeme vodilo računa o tim problemima. Da bi se ovakve situacije izbjegle, 1982. g. Skupština općine je donijela generalni urbanistički plan za naselje Dugo Selo, koje je obuhvatilo i naselje Kopčevac, Puhovo, Kozinščak i dio Lukarišća. Na temelju ovog generalnog urbanističkog plana, treba donijeti provedbene planove tako da bi njima pokrili barem uži dio općinskog središta. No i ovdje su problem sredstva kojih za sada nema dovoljno, i realizacija ovoga će još pričekati.

Tokom prošle godine građevinsko urbanistička inspekcija izvršila je 120 pregleda objekata na području općine Dugo Selo i donijela je 56 rješenja o obustavi radova i podnešeno je 15 prijava suda za prekršaje. No ove godine, za ovaj vremenski period broj prijava suda za prekršaje se povećao na 30, dakle udvostručio se. Donošenjem novih upravnih mjera kažnjavanja, one će se moći izricati bezbroj puta za razliku od prekršajne koja se ne može. Ovim je predviđena i kazna u iznosu od 20.000 do 100.000 dinara, a ovu kaznu određuje sam inspektor na temelju činjeničnog stanja na terenu, ugroženosti prostora i sličnih faktora. Ove godine se išlo i na to da se ove kazne i naplaćuju. Sada je u postupku izricanje nekoliko novčanih kazni, upravnih mjera kažnjavanja. Ova novčana kazna uglavnom se primjenjuje kod onih slučajeva gdje se ne postupa po rješenju inspektora o obustavi izgradnje. Zakon o bespravnoj izgradnji objekata je predviđio i novčanu kaznu u iznosu od 10.000 do 50.000 dinara, i kaznu zatvora od 30 dana, za sve prekršaje koje građani počinu u izgradnji novih

objekata ili dogradnji postojećih bez odobrenja za izgradnju. U dosadašnjoj praksi sudac za prekršaje je uglavnom izricao ove novčane kazne a na kazne zatvora se nije išlo. Moramo istaci, da se početkom djelovanja ove inspekcije situacija na terenu naglo promijenila, i to na bolje, jer novi zakoni koji su donešeni 1981. godine olakšavaju postupak. Zakoni su donešeni iz razloga što je u jednom vremenu situacija na terenu bila takva da jednostavno nije bilo nikakvog »reda« po pitanju te bespravne izgradnje.

NISAM ZNAO...

Tokom 1982. godine imali smo dva rušenja objekata, jedan stambeni objekt bio je izgrađen ispod dalekovoda, a na drugome je izvedena nedogradnja protivno građevinskoj dozvoli. Ta rušenja su izveli sami investitori objekata kad im se dalo do znanja koliki su ti troškovi rušenja koji na koncu spadaju na njihov teret.

Dosta je bitan i razlog zbog čega se ljudi uopće i odlučuju na bespravnu izgradnju. U razgovoru sa njima saznaje se da je jedan od osnovnih razloga taj što nisu znali da je potrebna dozvola za izgradnju tzv. pomoćnih objekata u sklopu stambenog objekta. A »vikendša« su tvrdili da na pojedinim rajonima nikada nije bilo inspekcije, što je bilo točno, te da su svi prije njih radili bez dozvola te da su se i oni probali »provući«. Drugi razlog ovakvoj gradnji je taj što po njihovim riječima treba dugo čekati na odobrenja, odnosno rješenja za gradnju, te da bi čekajući na ta rješenja izgubili puno na novcu i materijalu.

Manji dio ovih investitora opravdava se time da im je bila skupa građevinska dozvola i da nisu imali dovoljno novaca. U posljednje vrijeme pojavio se problem na potezu Ivanja Reka - Rugvica, a to je i dugogodišnji problem grada Zagreba. Radi se o tome da se

radni ljudi koji rade u Zagrebu, a manjeg imovnog stanja odlučuju na izgradnju objekata stambene namjene bez dozvola, iz razloga što je građevinsko zemljište u tim zonama dosta jeftino. I na tom obično manjem prostoru od nekih 100 kv. m grade manje objekte dimenzija 5 x 5 metara. U razgovoru sa njima dolazi se do zaključka, da ti ljudi već godinama u poduzeću čekaju na stanove i da su bili prisiljeni ići na ovakvu izgradnju. No i ovdje je inspekcija morala postupiti dosta oštro upotrijebivši mjere kažnjavanja, dok se ne riješi pitanje da li se ti objekti mogu legalizirati ili ne.

Rad inspekcije je otežan zbog nedostatka službenog vozila tako da se snalaze dosta teško, a ponekad i svoje slobodne dane rezerviraju za odlazak na teren.

Prema riječima suca za prekršaje Radmira Štancić prijavljeni se pozivaju, mada se rješenja mogu donijeti i bez saslušanja, jer su rješenja temelji na neposrednom opažanju službene osobe. Ovakvi prekršajci se u pravilu brane na taj način da su podnijeli zahtjev ali su prije toga već počeli sa izgradnjom. Kazne propisane zakonom su novčana i obavezna kazna zatvora po ovom novom zakonu o izgradnji objekata, međutim za sada još nikome nije izrečena ova kazna zatvora i uglavnom se daje ova novčana kazna.

I na kraju spomenimo da ova građevinsko-urbanistička inspekcija općine veoma dobro suraduje sa društveno-političkim organizacijama i savjetima mjesnih zajednica. Svima je inspekcija uputila dopis u kojem je izložena problematika bespravne izgradnje, tako da je suradnja sa nekim mjesnim zajednicama na zavidnom nivou što svakako olakšava daljnji rad ove inspekcije.

No naša je želja da ova inspekcija ima što manje problema sa investitorima koji se odlučuju na bespravnu izgradnju, te da se nikako ne pokušava izbjeći zakon jer kaznenim se mjerama podliježe kad-tad.

Vlasta Vidović

NAKON C ZADOVOL

Do

Poslije mje udruženi zem poljoprivrednjevima zemlju su žetvu. Iak nego prethotarski posao njeli prekidi i vremenskir golemi zadal pretjerivanja žetvom mog nici, poljopri ne organizac jednica.

Kako je n predsjednik vreau dr Mi nama koje r nam je - p nice, što je anje proizvc zetan značv ko su ove klimatski uv da je naša i uskoro dosi oko šesti mi videno Dru drugo - is miliona toni ove godine pšenicu.

Pouke i

Rezultati stavljaju d stabilizacij maćeg trži anju u dor čemo iz vit me, treba i budu i zn u mnogo č stvari, raz već godini našu čitav

Prije svi ce dobijer sno sa tri zifikacije je teško i nice i dal 3.300 do uliče više godinama da poljop mineralni nom bilo ročnom r va povec površine, jedva 104 mineralni pšenice i teško utv dukcijski usporavi hektaru i pšenice. poljopriv samo 70 čudo da lion i 17 posto, n (ove go nićkim i

Obilježen Dan CZ

Civilna zaštita kao i druge komponente općenarodne odbrane ima svoj dan koji je društvenim dogovorom republika i autonomnih pokrajina utvrđen 1978. godine. Ovim dogovorom utvrđen je 20. lipnja kao Dan civilne zaštite. Predviđeno je da se za taj dan uoči tog dana održe određene aktivnosti, kako bi se na taj način svečano obilježio taj dan. Oblici kojima se obilježava Dan civilne zaštite su vježbe, obuka, tečajevi ili svečane sjednice na kojima se zaslužnim pojedincima dodjeljuju pismena ili druga priznanja, koja su utvrđena ovim Društvenim dogovorom.

Na području naše općine u povodu Dana civilne zaštite 20. VI izvršene su određene aktivnosti i to uglavnom prije tog dana. Tako da su u 7 naših mjesnih zajednica bile izvršene vježbe, koje su bile provedene u toku mjeseca aprila. Uoči samog dana je održana svečana sjednica Općinskog štaba civilne zaštite na kojoj su uručena svečana priznanja. Ove godine, Zajednica općina Zagreb je za postignute rezultate dodijelila zlatnu značku Civilne zaštite Šturm Ivanu, članu općinskog štaba CZ koji je dugogodišnji i aktivan član. Pored ovog priznanja Štab CZ ZOZ-a dodijelio je pismeno priznanje jedinici CZ opće namjene iz mjesne zajednice Ostrva Velika. Štab CZ na svojoj sjednici održavao 14. VI donio je odluku da se dodijele pismena priznanja i zlatne značke CZ zaslužnim pojedincima i štabovima CZ i ONO i pojedincima za postignute uspjehe razvoju i jačanju CZ na području općine Dugo Selo. Na toj sjednici uručeno je i pismeno priznanje sa zlatnom značkom Ferencak Miji, komandantu Štaba ONO mjesne zajednice Prozorje, zatim Hul Mirku referentu ONO u Centru za nedovoljno razvijenu djecu i omladinu u centru Štancić, i Petric Matji, komandantu štaba ONO mjesne zajednice Ostrva Velika. Pored ovoga, na sjednici je donešena odluka o dodjeli

pisмениh priznanja jedinicama CZ i to: Jedinici CZ opće namjene Mjesnoj zajednici Hrebinec, jedinici CZ opće namjene RO Tvornice didaktike i namještaja u Dugom Selu, vojnoj pošti 8793 Dugo Selo za uspješnu suradnju i veliku pomoć u izvođenju vježbi i obuci jedinica CZ.

Isto takvo priznanje dodijeljeno je i građevinsko-tehničkom vođu općinske specijalizirane jedinice CZ za aktivno učešće u vježbama i obuci, te samoinicijativnost u radu.

Na ovoj svečanoj sjednici Općinskog štaba CZ referat je podnio Šanković Ivan, načelnik štaba, u kojem je upoznao članove štaba i društveno-političke radnike, sa zadacima CZ kao komponente ONO, u spašavanju stanovništva u slučaju rata, elementarnih nepogoda i kako se ona razvija na području općine Dugo Selo u proteklih godinu dana. U 32 mjesne zajednice naše općine ima 32 jedinice CZ, u njih je uključeno oko 850 obveznika. Na nivou općine formirano je i 5 specijalnih jedinica u koje je uključeno oko 24 obveznika, pored toga su u svim mjesnim zajednicama formirani štabovi ONO a isto tako i u osnovnim organizacijama udruženog reda. Ovim je oko 10 posto stanovništva naše općine uključeno u sistem civilne zaštite. No stavljen je akcent da se taj broj obveznika poveća u narednom razdoblju. Ovdje su bitna materijalna sredstva koja nažalost manjkaju, ali ako nema adekvatne opreme, zaštita je nepotpuna. Pored ovoga, građani su sami obavezni, prema donešenom zakonu da si nabave (kupe) opremu za ličnu zaštitu, koja košta nekih 1.800 dinara. Sankcije za nepodržavanje ove odluke još nisu utvrđene, a na nama je da ih ni ne čekamo već da postupimo onako kako je to zakonodavac utvrdio, čime možemo spasiti ne samo tuđe već i svoj život u slučaju nekih elementarnih nepogoda ili slično.

Vlasta Vidović

Vrančić Zlata dipl. ing. zamjenik direktora poljoprivredne zadruge »Gornja Posavina«
Snimila: VI. VIDOVIĆ

Jesenska sjetva koja je upravo pred vratima, obavezuje sve ljude vezane za proizvodnju hrane da pomognu u ovoj akciji i da omoguće što veću proizvodnju krušnog zita. Da bi zadovoljili potrebe naše zemlje za žitom, potrebno je uložiti ne mala sredstva u proizvodnju, koja se u veoma kratkom roku oplemenjuje i vraća višestruko uloženi trud i novac. Širokom društvenom akcijom i to pravovremenom, naša zemlja se može osloboditi uvoza pšenice i deviznih davanja.

Sada je vrijeme kada već počinje ugovaranje proizvodnje žita sa individualnim poljoprivrednicima, koji posljednjih godina pokazuju sve veći interes za ovakav vid suradnje i proizvodnje. S obzirom da su poljoprivrednoj proizvodnji cijene potrebnog repromaterijala kao i pogonskog goriva i mehanizacije relativno visoke, a ci-

Kreditom osigurati proizvodnju pšenice

jene proizvoda - pšenice - još uvijek nisu stimulative, neophodno je povoljnim kreditima stimulirati što veću proizvodnju, a ujedno proizvođača vezati ugovorom da preda proizvođaču, odnosno preradaču »Elektrolin«-u Dugo Selo.

S tim u vezi, poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina«, kako nam je rekla Zlata Vrančić, zamjenik direktora, zatražila je od Zagrebačke banke sredstva za kreditiranje proizvodnje pšenice u kooperaciji sa individualnim poljoprivrednicima.

Na području naše općine zasije se godišnje cca 800 ha pšenice na privatnom sektoru, sa proizvodnjom od 2400 tona suhog zrna. Za ovakvu proizvodnju potrebno je osigurati minimalne agrotehničke uvjete, a to je 540 tona mineralnog gnojiva i 104 tona sjemenske pšenice. Da bi povećali proizvodnju po jedinici zasijane površine, bile bi potrebne mnogo veće količine mineralnih gnojiva. Ugovaranjem i kreditiranjem ugovorene proizvodnje od 50% ukupnih površina pod pšenicom bilo bi potrebno osigurati: 320 t gnojiva po 15,00 dinara što iznosi 4.800.000 dinara, zatim 52 t tona sjemenske pšenice što iznosi 1.560.000 dinara, a sve to zajedno 6.360.000 di-

nara. U ovom iznosu zatražena su sredstva od Zagrebačke banke, poslovnica Dugo Selo.

Poljoprivredna zadruga »Gornja Posavina« u svojoj prodavaonici poljoprivrednog repromaterijala raspolaže svake godine sa svom potrebnom robom za jesensku i proljetnu sjetvu, od poljoprivrednih strojeva, mineralnih gnojiva, sjemenske robe do svih pesticida. Iako se posljednjih godina osjeća nedostatak spomenute robe, ova trgovina za sada uspijeva zadovoljiti sve potrebe svojih kooperanata, suradnika i udruženih poljoprivrednika u repromaterijalu. Udružene poljoprivrednike snabdjeva prema unaprijed predbilježenim zahtjevima za određenu robu.

Prijašnjih godina potrebnu robu za sjetvu poljoprivrednici su dobivali na kredit, no zbog sadašnjih otežanih uvjeta u privredi i nelikvidnosti, ova organizacija nije u mogućnosti da iz vlastitih sredstava kreditira i ugovara proizvodnju, tako da bi bez dodatnih sredstava banke ovakva situacija uz rast cijena svih ostalih roba, mogla veoma nepovoljno utjecati na predstojeću sjetvu i smanjiti površine pod pšenicom.

VI. Vidović

NAKON OVOGODIŠNJE ŽETVE, SA UKUPNOM PROIZVODNOM PŠENICE I PROSJEČNIM PRINOSIMA NE MOŽEMO BITI ZADOVOLJNI. REZULTATI OTKUPA SU, MEĐUTIM, SASVIM ZADOVOLJAVAJUĆI

Dobro je, moglo je i bolje

Poslije mjesec i po dana neprekidnog rada udruženi zemljoradnici, kooperanti i žetoci poljoprivrednih kombinata, u skoro svim krajevima zemlje, prve sedmice augusta završili su žetvu. Iako je žetva počela 15 dana ranije nego prethodnih godina, ovaj najvažniji ratarski posao trajao je dugo, čemu su doprinjeli prekidi izazvani čestim i obilnim kišama i vremenskim nepogodama. Sada, kada je golemi zadatak izvršen, a s razlogom, i bez pretjerivanja, se može reći da ovogodišnjom žetvom mogu biti zadovoljni svi: zemljoradnici, poljoprivredna gazdinstva, mlinske radne organizacije i osobito, naša društvena zajednica.

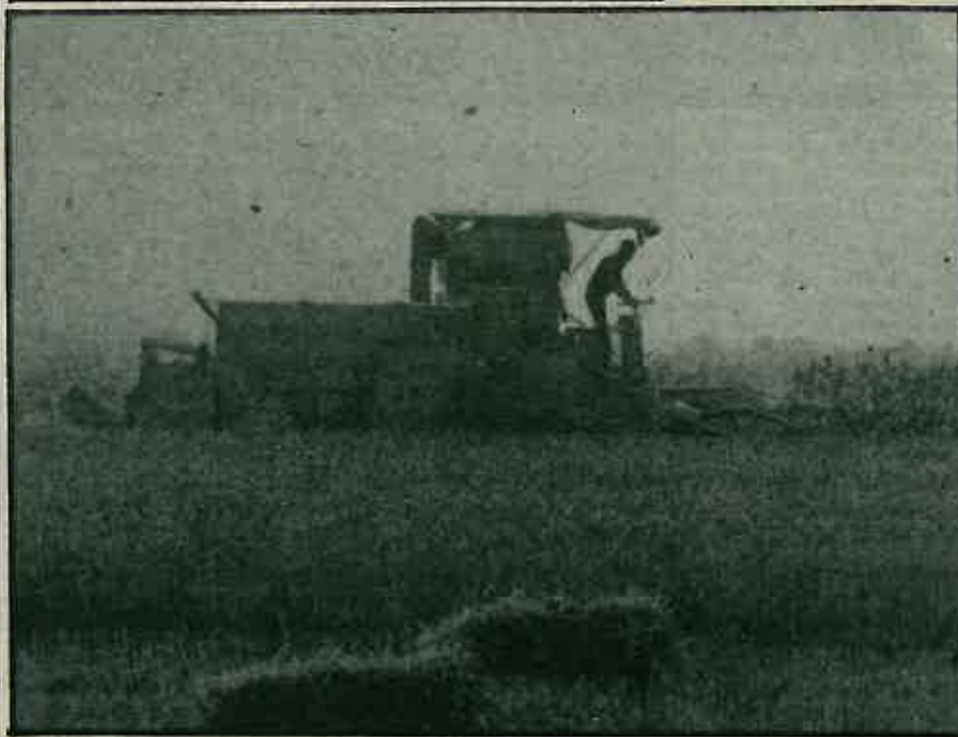
Kako je na konferenciji za štampu izjavio predsjednik Saveznog komiteta za poljoprivredu dr. Milorad Stanojević, prema procjenama koje nisu konačne, ova žetva donijela nam je — pet miliona 342 hiljade tona pšenice, što je za tri posto više od prošlogodišnje proizvodnje. Rezultati žetve imaju izuzetan značaj iz najmanje tri razloga. Prvo, iako su ove godine vladali dosta nepovoljni klimatski uvjeti, ostvareni rezultati pokazuju da je naša poljoprivreda na dobrom putu da uskoro dostigne i stabilizira proizvodnju na oko šest miliona tona pšenice, kako je predviđeno Društvenim planom do 1985. godine; drugo — ispunjen je plan otkupa od tri i po miliona tona, i treće — ali i najznačajnije, od ove godine nećemo biti prisiljeni da uvozimo pšenicu.

Pouke i pokude

Rezultati žetve, a osobito otkupa, predstavlja doprinos praktičnom ostvarenju stabilizacijskog programa. Sve potrebe domaćeg tržišta u pšenici i brašnu (za potrošnju u domaćinstvima i industriji) podmiriti ćemo iz vlastite proizvodnje. Ali, usprkos tome, treba istaći da su ovi rezultati mogli da budu i znatno bolji. I takvi kakvi su oni su u mnogo čemu poučni. Ovogodišnja žetva, u stvari, razotkrila je veliki broj slabosti koje već godinama prate i proizvodnju pšenice i našu čitavu agrarnu politiku.

Prije svega, ostvarena proizvodnja pšenice dobijena je na milion i 609 hektara, odnosno sa tri posto većih površina, a ne intenzifikacije i rasta nivoa kemizacije. Iz toga nije teško zaključiti da prosječni prinosi pšenice i dalje stagniraju — kreću se od oko 3.300 do 3.400 kilograma po hektaru. Na to utiče više razloga. Najvažnije je to što već godinama kemijska industrija nije u stanju da poljoprivredi obježbedi planirane količine mineralnih gnojiva. Mada je društvenim planom bilo predviđeno da se u ovom srednjoročnom razdoblju primjena mineralnih gnojiva poveća na 165 kg po hektaru obradive površine, ta potrošnja ove godine dostigla je jedva 108 kg. Ako se zna da jedan kilogram mineralnog gnojiva doprinosi da se prinos pšenice poveća za četiri kilograma onda nije teško utvrditi koliko nedostatak ovog reproduktivnog materijala negativno djeluje na usporavanje rasta prosječnih prinosa po hektaru i na smanjivanje ukupne proizvodnje pšenice. Posebno to važi za privatni sektor poljoprivrede na kome zemljoradnici troše samo 70 kilograma po hektaru. Zato i nije čudo da su njihovi prosječni prinosi na milion i 170 hiljada hektara manji za 25 do 40 posto, nego na imanjima društvenog sektora (ove godine prosječan prinos na zemljoradničkim parcelama iznosio je samo 2.700 kg

PRENOSIMO Komunist

Bogata ovogodišnja žetva — značajan doprinos ekonomskoj stabilizaciji

po hektaru). Na 435 hiljada hektara društvenog sektora ovog ljeta prosječan prinos iznosio je četiri hiljade 480 kilograma pšenice po hektaru.

I ove kao i prošle godine bilo je dosta poteškoća oko obezbjeđivanja sredstava za zaštitu bilja. Posljedica svega toga vidljiva je u bilansu žetve: proizveli smo manje 600 do 700 hiljada tona pšenice nego što smo mogli poželjeti sa istih pa i manjih površina, da smo obezbjediti odgovarajuću primjenu agrotehničkih mjera.

Sve ovo znači da se iduće i narednih godina brži rast proizvodnje pšenice ne može ostvariti intenzifikacijom, odnosno općom akcijom da se poveća prosječan prinos po jedinici površine. Povećanje proizvodnje pšenice na toj osnovi mora se postići prije svega jer su ukupne obradive površine ograničene i zato jer će se narednih godina površine na kojima se sada sije pšenica smanjivati kako bi se stvorio prostor za povećanje proizvodnje industrijskih kultura. To u stvari znači da se ulaganja u proizvodnju hrane (uvoz sirovih fosfata za proizvodnju mineralnih gnojiva i sredstva za zaštitu bilja) moraju ostvariti kako je planirano na vrijeme. A povećanje prinosa na imanjima zemljoradnika na četiri hiljade kilograma po hektaru imalo bi izvanredan značaj. Tako bi se stvorili trajni uslovi da se u svakoj žetvi u našoj zemlji dobije najmanje šest i po miliona pšenice. Ostvarivanje ovoga cilja pretpostavlja da naučna dostignuća i stručni rad treba da idu u susret općem društvenom opredjeljenju za povećanje proizvodnje pšenice i podmirenje potrebe tržišta iz vlastite proizvodnje.

Što je pokazao otkup?

I dok sa ukupnom proizvodnjom i prosječnim prinosima ne možemo biti zadovoljni — rezultatima otkupa — treba da budemo zadovoljni. Ono u što prošle jeseni, kada je usvajan program proizvodnje hrane, nisu vjerovali ni najveći optimisti — ispunilo se. Od planiranih 3 miliona i 521 hiljade tona otkupljeno je i uskladišteno 3 miliona i 460 hiljada tona pšenice. To je blizu osam stotina hiljada tona, ili 30 posto više od otkupa u cijeloj 1982. godini. Ovaj uspjeh utoliko je značajniji ako se ima na umu da je ovog ljeta po prvi put u društvene silose smješteno više od 65 posto pšenice. Takav uspjeh nikada nije postignut od kako se u nas bilježe rezultati otkupa i robne proizvodnje pšenice (u prethodnim godinama otkup je dosizao jedva 50 posto godišnje proizvodnje).

Postavlja se pitanje: što je utjecalo da se od ovogodišnje ukupne količine pšenice koja je približno jednaka prošlogodišnjoj postigne tako visok postotak otkupa. Pravi odgovor na ovo pitanje ima izvanredan značaj za dogovaranje mjera ekonomske politike za proizvodnju hrane u ekonomskoj 1983/84. godini.

Kažu da je tome doprinijela smišljena, blagovremena, dobro organizirana i uspješno pripremljena društvena akcija. Međutim, takve smo akcije vodili i ranijih godina, pa ipak pšenicu nismo mogli da otkupimo. Zato bi se moglo reći da su ovom uspjehu doprinjele prije svega mjere ekonomske politike, posebno, nove veće otkupne cijene utvrđene pred početak žetve. Zahvaljujući povoljnom odnosu cijene pšenice prema drugim kulturama i proizvodima stočarstva, zemljoradnici

su bili stimulirani da povećaju isporuku žita. Ima mišljenja da su zemljoradnici na ovaj način htjeli da se oslobode vlastitih zaliha, za koje se sigurno zna da su velike. I prošlogodišnji dobar rod kukuruza i izgledi da će ovogodišnja berba «žutog zlata» biti dobra, utjecali su na povećanje otkupa. Razumije se, tome je doprinjelo i angažiranje zadruga, mjesnih zajednica i poslovnih banaka koje su obezbjebile novac. Vrijednost isporučene žita odmah je isplaćivana u gotovu ili upisom na štedne knjižice. Konačno, treba reći da su zemljoradnici bili na visini ciljeva naše zajednice. Njihovo sve racionalnije ekonomsko ponašanje pokazuje da nailaze na odziv upozorenja zasnovana na iskustvu, naime, da ako i dalje budemo uvozili pšenicu nećemo imati deviza za uvoz sirovina potrebnih za proizvodnju hrane.

I otkup može biti veći

Najbolji rezultati u otkupu postignuti su u Vojvodini, gdje je u društvenim skladištima uskladišteno milion 714 tisuća tona odnosno 106 tisuća tona više od plana. U Hrvatskoj je plan otkupa premašen za 171 tisuća tona. Umjesto planiranih 700 tisuća otkupljeno je 878 tisuća tona. Veoma dobri rezultati postignuti su i u Srbiji, van teritorija autonomnih pokrajina. Otkupljeno je 510 tisuća tona, što je stotinu tisuća tona više od otkupa cijele prošle godine. S obzirom na to da otkup i dalje traje očekuje se da će plan biti u potpunosti ispunjen. U Bosni i Hercegovini otkupljeno je 180 tisuća tona, što je dvostruko više nego lani. Plan je da se otkupi 205 tisuća tona i po svemu sudeći biće ostvaren. Od planiranih 64 tisuća tona u Sloveniji je preuzeto 50 tisuća tona. U Crnoj Gori je otkupljeno tisuću i 400 tona pšenice čime je plan ostvaren. Postoji mogućnost da se plan otkupa ispuni i na Kosovu. Od predviđenih 60 tisuća tona u silosima je 38 tisuća ili 64 posto. U Makedoniji je preuzeto stotinu tisuća tona, i da bi plan bio ispunjen treba da se otkupi još 35 tisuća tona.

Za povećanje otkupa pšenice postoji više mogućnosti. Najvažnije je da akcija i dalje traje i da ne jenjava, odnosno da otkup traje cijele godine. Povećanju otkupa mogu da doprinesu prometne radne organizacije, tako što će brašno mijenjati za merkantilnu pšenicu. Tome može doprinjeti i zamjena sjemenke pšenice u jesenjoj sjetvi za običnu pšenicu. Da bi zemljoradnici bili stimulirani da jesenas više siju novo sjeme, cijena sjemenske pšenice treba da bude u skladnom odnosu sa cijenom pšenice iz zaliha zemljoradnika.

To znači ukoliko se narednih mjeseci u Srbiji, na Kosovu, u Sloveniji, Makedoniji i Bosni i Hercegovini ispunje planovi, ukupni ovogodišnji otkup će biti premašan za 350 tisuća tona. Ako bi se u društvenim skladištima našlo oko tri miliona i 800 tisuća tona žita, ili 71 posto ovogodišnjeg roda, to bi omogućilo da se povećaju rezerve koje bi zatim doprinjele stabilizaciji stanja na domaćem tržištu.

No, bez obzira na to kako će otkup dalje teći za poljoprivredu je značajno da je već osigurano oko 200 tisuća tona sjemenske pšenice. Time je stvoren i prvi uslov za početak još jedne bitke, i akcije cijele zajednice za novi i još bogatiji rod pšenice 1984. godine.

M. T.

Agregat dobio kuma i proradio.

Dobrovoljno vatrogasno društvo Sop-Hrušćica održao je 14. ovog mjeseca, prigodnu proslavu u povodu puštanja u rad svog novonabavljenog vatrogasnog agregata marke «Rosenbauer». Ovim strojem povećana je oprema ovog DVD, što će dakako poslužiti bržem i kvalitetnijem gašenju požara. Pokrovitelji ove proslave i «kum» novom aparatu bilo je Dobrovoljno vatrogasno društvo Ivanja Reka.

Osvrnuvši se ukratko u prošlost i prve rezultate DVD-a Sop-Hrušćice, trebamo napomenuti da je ovo društvo do 1964. godine djelovalo u sklopu DVD-a Ivanja Reka kao njihov II vod. A ako idemo još i dalje u prošlost, treba reći i to da su vatrogasci Sop-Hrušćice bili jedni od osnivača tadašnjeg DVD-a Ivanja Reka a njihov mještanin bio je ujedno prvi komandir ovog društva. Kao što smo naveli, DVD Sop-Hrušćica je do 1964. godine samostalno društvo koje

danas broji 35 članova, gdje su pored ispitanih vatrogasaca jedan fišir oficir, 2 oficira i 14 podoficira. Predsjednik DVD-a je Kocijan Stjepan, vatrogasni podoficir, a funkciju Komandira obavlja vatrogasni oficir Dolenjak Ivan. Prema riječima komandira ovo dobrovoljno vatrogasno društvo raspolaže slijedećom opremom: starijim vatrogasnim aparatom, i sada novim koji ima sve potrebne priključke za školsku vježbu, već dotrajalom prikolicom koja se koristi za prijevoz ovog starijeg aparata marke Sora. Pored toga posjeduju oko 300 metara B-cevina, 5 komada A-cevina po 1,5 metara, dvije usisne sipke za svaki vod, oko 370 metara C-cevina, 6 mlaznica. No po njihovim riječima ovakva oprema ne zadovoljava u potpunosti, tako da je u planu nabava i specijalnih aparata za gašenje, obzirom da je kroz naselje provedena i plinska mreža, za koju je potrebna i

adekvatna oprema u slučaju požara.

U mjestu ima svega 4 hidranta, što je za veličinu mjesta (oko 2 km) nedovoljno. Prije je pored samog mjesta postojao rukavac Save tako da nije bilo problema za tvorbu vode. No otkako je reguliran tok rijeke Save malo je teža situacija. Dužina cijevi kojom se sada raspolaže ipak omogućava da se požar ako ne ugasi, a onda barem lokalizira.

TRAJNO OSPOSOBLJAVANJE VATROGASNIH KADROVA

Prema riječima predsjednika DVD-a, ponosni su i sretni što im je uspješno nabaviti novi vatrogasni aparat, no što se tiče opreme trebalo bi još nekih elemenata da ona ipak bude kompletna, čime bi se moglo aktivno djelovati u protupožarnoj zaštiti. Pored nabavke S-aparata, u planu ovog DVD-a je i kompletiranje uniforma za sve ispitane vatrogasce i nabavka nove sirene. Sada se radi sa ručnom sirenom no ona ne zadovoljava jer se ne čuje u čitavom mjestu.

Permanentni je zadatak ovog dru-

štva stalno osposobljavanje novih vatrogasnih kadrova. No po riječima naših domaćina, ovo društvo je jedno od najaktivnijih u našoj općini u školovanju i usavršavanju vatrogasnih kadrova. Pored toga, u ovom društvu ima najveći broj mladih ljudi, a najmlađi ispitanik vatrogasac nema ni 15 godina.

Jedan od primarnih zadataka je da se ovaj novi vatrogasni aparat postavi na 4 točka, odnosno, da se preko privrednih organizacija pokuša nabaviti neko rashodovano vozilo koje bi se za ovakve potrebe osposobilo. Tako da će se u skorajnje vrijeme krenuti u ovu akciju. Sredstva koja će se prikupiti sa ove proslave, kako nam je rekao predsjednik MK SSRN-a Sop-Hrušćica, Josip Kain, namijenjena su dovršenju (zbukanju) nadozidanog vatrogasnog spremišta koje je u okviru doma. Tako da vatrogasno spremište bude odvojeno od ostalih prostorija vatrogasnog doma, i prostor oslobodjen da u svakom trenutku oprema može ići na vatreni okršaj.

I na kraju napomenimo još i to da naredne godine ovo društvo slavi svoju 20-godišnjicu rada na polju protupožarne zaštite, te da će se povodom toga prirediti prigodna proslava.

Vlasta Vidović

ZANAT KOJI IZUMIRE...

NAŠA UREDNICA POSJETILA JE GRAVERA UMJETNIKA - JANKA VUJNOVIĆA U IVANJA REKI, KOJI JE SVOJEVREMENO RADIO I ZA POTREBE KABINETA MARŠALA TITA

Kakva je uloga i značaj male privrede u današnjem trenutku i u programu ekonomske stabilizacije, nije više potrebno naglašavati, jer su svoju riječ i političar o tome dali kako radnici tako i najviši forumi u našoj zemlji. U prethodnim brojevima Dugoselske kronike pa tako i u ovom, pridajemo značaj ovoj društvenoj djelatnosti koja pozitivno ispunjava potrebe velike industrije, proizvodnje i tržišta, ali koja je za sada još nedovoljno razvijena.

Ovog puta pišemo o jednoj vrsti zanata, za koji nažalost, nismo pripremili nove mlade kadrove, a potrebe za njim ipak postoje. Riječ je o graverskoj umjetnosti za koju su već odavno zatvorena vrata Škole za primijenjenu umjetnost i ne samo u Zagrebu već i u drugim školskim centrima u našoj zemlji, a u tim istim centrima školuje se samo kadar za graverstvo i to industrijsko. Izostalo je dakle ono umjetničko, kojim se za sada bavi svega nekoliko ljudi, koji su svoj zanat ispekli kod naših najpoznatijih umjetnika.

Možda niste znali da i u našoj općini radi i stvara nove umjetničke gravure - graver umjetnik Janko VUJNOVIĆ u Ivanja Reki. On pripada generaciji koja je u prvim ratnim godinama tek krenula u školu.

33 godine umjetničkog rada

Kada smo ga posjetili rekao nam je da se danas nakon punih 33 godina svog rada na ovom poslu već polako priprema, odnosno sprema u mirovnu.

Prvu godinu svog naukovanja učio je kiparstvo kod našeg poznatog majstora Teodora Krivaka, a njegovo cjelokupno naukovanje trajalo je 4 godine. U svoje slobodno vrijeme odlazio je na Akademiju primijenjenih umjetnosti u Zagrebu, gdje je radio sa poznatim akademskim kiparima, pripremajući im glinu ili plastelin za modeliranje. Za to je dobivao i po koji dinar za džeparac, ujedno učed od njih. Po završetku naukovanja zaposlio se u IKOM-u (Industrijska kovnica Orešković

Marko) u Zagrebu, gdje je radio do svog odlaska u vojsku. Po povratku s odsluženja vojnog roka put ga odvodio u Beograd gdje se zapošljava u kovnici novca na Topčideru. Na poziv Teodora Krivaka, 1958. g. ponovno se vraća u Zagreb. Svrha poziva bilo je osnivanje jednog metalnog odjela pri Školi za primijenjenu umjetnost, zbog potrebe za kadrovima koji bi oblikovali predmete od metala za potrebe široke potrošnje i za industrijsku proizvodnju. No međutim, po završetku školovanja novih kadrova, naišlo se na probleme njihova zaposlenja, tako da se tada odustalo od daljnjeg školovanja tih kadrova. Citavo to vrijeme, zajedno sa drugim umjetnicima on radi za potrebe kabineta maršala Tita.

Zatim radi u optičkoj industriji Ghetaldus na radnom mjestu tehnologa serijske proizvodnje naočala, gdje kreativne sposobnosti dolaze do punog izražaja stvarajući nove oblike i dizajn naočala.

U našoj sredini

U Ghetaldusu ostaje punih 12 godina, a nakon toga, 1979. godine otvara vlastitu radionicu u Ivanja Reki i bavi se svojom slobodnom profesijom. Pripremajući svu potrebnu dokumentaciju i papire za uređenje prostorija u svojoj privatnoj kući, nailazi na veliko razumijevanje stručnih službi općine Dugo Selo, tako da je u veoma kratkom roku dobio dozvolu za otvorenje radionice. U svom radu susreće se sa problemom reproduktivnog materijala kojega je teško nabaviti u cijeloj zemlji, tako posla ima dosta. Pored ovoga možda bi i bolje prosperirao kada bi njegova radionica bila u jednoj od ulica grada Zagreba, i tada bi, kako on kaže, i pokoja stranaka sa ulice svratila da joj se ugravira (na prsten, narukvicu, lančić ili sl.) neka posveta. No ovoga u Ivanja Reki nema. No širokim krugom poznanstava i poznavajući njega, nalazi posao i za naše velike privredne radne organizacije. No uglavnom radi za Zagrebačke i Slovenske firme. U svom poslu, radi forme za automobilsku industriju,

Polako, da ruka ne zadrhti...

Snimila: VI. VIDOVIĆ

koje često traže neke specijalne žigove i to minijaturnih veličina, npr. oznaka BMW, Peugeot, Mercedes i sl. a koje se onda u toku serijske proizvodnje utiskuju na te dijelove automobila.

Ako tog znaka nema, automobil ne može ići u prodaju, jer je taj žig oznaka kvalitete. Tako je za potrebe proizvodnje Janko izgravirao onu poznatu pahuljicu na znaku za zimske olimpijske igre u Sarajevu, koja se danas utiskuje na mnoge proizvode široke potrošnje. Pored toga on je napravio već mnogo formi za izradu plastičnih Boca (Čarli i druge).

Pored ovoga on izrađuje i prigodne predmete: plakete, medalje, značke i slično. Evo kako izgleda taj proces.

Neka radna organizacija priprema proslavu gdje će nagraditi neke svoje radnike prigodnim medaljama za 20. ili 10. godišnjicu rada ili slično. Oni me pozovu, i saopće mi o čemu se radi i što bi oni otprilike željeli da im se napravi. Nakon toga ja radim idejnu skicu i likovno rješenje tog događaja pa im nakon toga predlažem, recimo 3 varijante. Oni odaberu jednu od tih varijanti i sada ja pristupam poslu. Prvo što radim je gravura direktno u čeliku, na kojem je jed-

na strana polirana, i tu se onda riše, u onoj veličini koja će biti na originalu. Zatim to izrezbarim bez obzira da li se radi o reljefu ili kakvoj plošnoj gravuri. Kada sam to napravio, onda se taj čelik obradi termički da bi se od njega mogao napraviti negativ. Nakon toga slijedi korekcija u negativu ako je potrebno, a nakon toga se taj negativ opet zakali termički, da bude tvrd. Kada je to gotovo ide se na kovanje koje može biti u bakru, tombaku, ili u plemenitim metalima, zlatu ili srebru, ovisno o narudbi. Sada se pripremi taj materijal, i recimo da se radi od bakra. Izrežu se kockice bakra određene debljine i kuju se na presi koja ima svoju snagu od 40-45 tona. Kada se otkuje broj naručenih komada, napravim sam potrebni rezni alat, da bi se forma pločice obrezala. Nakon toga se lota iglica, ako je u pitanju značka, i nakon toga se galvaniski obrađuje površina, tj. očisti se, ako treba srebrišti onda se srebrni ili možda zlati. Iza toga se pinzla - sa brusnim sredstvom se skida patina na onoj gravuri da bi ona došla u prvi plan, tako da je pozadina tamnija. Nakon toga se polakira lakom da gravura ostane takva kakva je i da ne fiksira. I time bi recimo jedna prigodna značka bila gotova.

Izrada jedne od mnogobrojnih gravura

Radovi za Tita - najdraži radovi

Ako ste primijetili iz navedenog izlaganja našeg sugovornika, mogli ste primijetiti da su u cjelokupnom radu od idejne skice do finalne gravure, zastupljene mnoge vrste poslova i to: risanje, crtanje, modeliranje, graviranje, tokarenje, izrada alata i kovanje. Na naše pitanje, koji mu je rad najdraži, sa ponosom je istakao da su to bili radovi za potrebe kabineta druga Tita. Tito je naime kao dobar gost, bilo kuda da je putovao, nosio sa sobom, odnosno poklanjao i gravure u srebru i zlatu, na kojima su se uvijek našli motivi prepoznatljivi za pojedine narode ili narodnosti naše zemlje. Tako da se toga vremena veoma rado sjeća.

I danas, nakon 33 godine radnog staža i napunjenih pedeset godina, ruka je već zadrhtala pred nekim sitnim detaljima koje treba narisati, a i vid je oslabio, tako da se naš sagovornik, kako je naveo, sprema u penziju. Najviše mu je zao što će otići u penziju, a da nije izučio ni jednog mladog čovjeka za ovakvu struku kao što je ova njegova. Napomenuo je da je došlo pet minuta prije dvanaest, da se ipak pobrinemo da imamo za budućnost ne samo industrijskog gravera koji radi strojem, nego i umjetničkog gravera koji će svojom rukom, talentom i voljom, moći narisati neki motiv.

Na kraju razgovora smo našem sugovorniku poželjeli mnogo sreće u daljnjem radu, i sa sjetom se zapitali: da li će zaista ovaj zanat izumrijeti?

Pripremila: VLASTA VIDOVIĆ

PARTIZANSKA TISKARA U MOSLAVINI

U ovom broju objavljujemo II dio sjećanja rezervnog majora Josipa Mauhera, člana Predsjedništva općine Bjelovar, na rad u partizanskoj tiskari u Moslavačkoj gori kod Miklouša

U partizanskoj tiskari kod Miklouša bio sam na dužnosti do jeseni 1944. godine. Tada je nastupila prilično velika ofenziva i bilo je teško više održavati se, pa je pripremano povlačenje naše tiskare, konspirativnih partizanskih bolnica kod Podgarica i svih ostalih pozadinskih institucija iz Moslavine. Bio je to onaj dobro poznati veliki pokret prema Slavoniji u tada očekivanom probijanju Srijemskog fronta. Zapravo je to bilo okupljanje naših većih jedinica poslije oslobođenja Beograda, pa su tada i nastajale situacije koje su uzrokovale da više nismo mogli raditi na dotadašnji način.

Tiskara je (za vrijeme mog boravka u njoj) radila na dva mjesta, jer je poslije mog dolaska dobila drugu lokaciju, gdje je bilo pogodnije. Živjeli smo i radili duboko u šumi. Gotovo nikud nismo ni izlazili. Imena šume se ne sjećam, a vjerojatno ga nisam ni znao. Ne mogu se prisjetiti ni u kom je to smjeru od Miklouša bilo. Teško je to danas i znati određeno, jer je izgled šume izmijenjen sjećom i naraslošću i rastom poslijeratnih godina. To danas mogu znati,

vjerujem, samo oni ljudi kojima je ratni zadatak bio da smjeste i sačuvaju tiskaru. Možda bih se toga i mogao prisjetiti, ali zajedno s nekim od tih ljudi, a ovako sam, jako teško.

Roto-papir dobivali smo tako što je dopreman na određeni način u Miklouš, a k nama u tiskaru prebacivan je šumskom željeznicom. To se išlo kilometar, dva šumskom prugom i onda na 200 - 300 metara od pruge na zgodnom mjestu i jednom klancu bila je smještena tiskara. U njenoj blizini su bila sagrađena i dva podzemna bunkera gdje smo, u slučaju ofenzive ili druge opasnosti, mogli sakriti našu tiskaru (mislim na strojeve, opremu i materijal). U jednom od tih bunkera ujedno je stalno bilo skladište roto-papira, od kuda smo ga povremeno izvlačili, balu po balu, već prema tome koliko nam je kada trebalo.

Sjećam se da smo jednom morali demontirati strojeve i drugu tehniku iz tiskare i sve drugo što se moglo skloniti u tu našu zemunicu, bunker, ili skladište, kako smo to kada nazivali. Znali smo dobro kako to mo-

žemo i trebamo maskirati, pa smo tako jednom prilikom u očekivanju neprijateljske najezde sve zamaskirali i povukli se, ali smo se ubrzo i vratili, jer je opasnost bila i manja i kraća nego što smo je predviđali.

Naš život je bio organiziran tako da nam je hrana uglavnom dopremana iz Miklouša, pa mi iz tiskare gotovo nismo nikud ni odlazili. Kada smo baš trebali i morali, odlazili smo u Miklouš terezinom šumске željeznice. Nedjeljom smo, istina, ponekad odlazili u Miklouš, jer nam je to ponajčešće bio dan odmora, slobodan dan, ali smo je pretežno provodili odmarajući se na nekom proplanaku nedaleko tiskare ili hodajući pokraj potoka u blizini. Nismo se udaljavali, niti je to bilo preporučljivo, zbog konspirativnosti (povjerljivosti, tajnovitosti, skrovitosti) našeg borbenog i ujedno radnog zadatka.

Šumska željeznička pruga bila je iz smjera Novoselca, odnosno njome je iz moslavačkih gorskih šuma nekada odvažano ogrijevno drvo i trupci na preozivanje u pilanu Novoselac. Ona je kasnije (mislim poslije rata) bila spojena sa željezničkom šum-

skom prugom brestovačke pilane. Za vrijeme narodne revolucije služila je, nama partizanima u ratne svrhe, a u ovom konkretnom slučaju dobrodošla je u širenju agitacije i propagande pretiskivanim novinama i drugim tiskanim materijalima.

Vodu za piće i kuhanje osiguravali smo tako što smo moj drugar Ivan Krizan i ja pronašli izvor u kamenitoj stijeni, a poznato je da je u Moslavačkoj gori pretežno kamen - granit, znači kamen vrlo velike tvrdoće. Mi smo zapazili da na jednom mjestu iz raspukline kamena u stijeni gmizi voda, pa smo tokom nekoliko dana u slobodnom vremenu oslobađali, proširivali tu pukotinu i napokon u kamenoj stijeni napravili koritasto udubljenje u kojem se voda skupljala i uvijek bila svježa i vrlo pitka. Postao je pravi gorski šumski izvor iz kojeg smo donosili vodu ne samo u tiskaru za piće nego i u kuhinju za kuhanje hrane. Čak smo je koristili za umivanje i pranje, jer je izvor bio vrlo izdašan.

I. PREMUŽIĆ

PRIPREME ZA BERBU GROŽĐA

Praksa je pokazala da najveći broj proizvođača veoma uspješno proizvode kvalitetnu sirovinu – grožđa, međutim, često puta ta kvalitetna sirovina ne daje adekvatno kvalitetan konačan produkt – vino. Razlozi tome su gotovo redovito u neodgovarajućem načinu prerade, nepažnji, greškama, a često puta i u nepoznavanju mjera održavanja podruma, vinskog suda i postupaka u preradi, doradi i njezi vina.

Uređenje podruma

Prije nego započne prerada, naročitu pažnju treba posvetiti podrumu posebno u pogledu čistoće. Prije svega, iz podruma treba ukloniti sve stvari kojima nije mjesto u vinskom podrumu, a koje bi mogle štetno utjecati na vino. Naime, poznato je da je vino vrlo sklono prezimanju stranih mirisa, koji se kasnije veoma teško uklanjaju. Zbog toga je iz podruma potrebno ukloniti npr. krumpir, kupus, sredstva za zaštitu bilja, mineralna gnojiva, naftu i slične stvari koje odaju nepoželjne mirise.

Ukoliko tokom godine nisu objeljeni zidovi i strop podruma, onda to treba sada obaviti, najbolje vapnenim mlijekom, ili kojim drugim odgovarajućim sredstvom. Otopini vapnenog mlijeka dodaje se sumporni prah. Nakon što se zidovi premažu tom otopinom, treba ih isprskati otopinom modre galice. Češće premazivanje zidova, a najmanje jedanput godišnje, naročito je potrebno u podrumima gdje je povećana vlažnost, kako bi se spriječio razvoj plijesni i drugih štetnih gljiva. Napominjemo da danas postoje u prodaji i gotova fungistatična sredstva za premazivanje zidova, koja su efikasnija, a rad s njima je daleko jednostavniji. Fasadax fungicid specijal, CAROCID FB5 + Alfucolor HDF DZ.

Nadalje, potrebno je neposredno prije početka prerade podrum dezinficirati. To se najčešće obavlja paljenjem sumpornih traka. Da bi dezinfekcija bila propisno provedena, potrebno je na 1 m² podrumskog prostora spaliti 1-1,5 trake. Trake je najbolje zapaliti neposredno ispod stropa na nekoliko mjesta i odmah potom dobro zatvoriti sve otvore, vrata, prozore itd. Ovaj postupak može se obaviti, a i poželjno je, u nekoliko navrata tokom godine. Na kraju treba provjeriti ispravnost električne instalacije, kanalizacije i vodovoda. Nepotrebno je govoriti o važnosti ispravnosti i prikladnosti električne instalacije, no treba reći nekoliko riječi o ispravnosti kanalizacije. Neobično je važno da kanalizacija bude ispravna ne samo zbog odvodnje otpadne vode, već i odvodnje po život opasnog ugljičnog dioksida, koji nastaje kao nus-produkt prilikom vrenja mošta. S obzirom da je ugljični dioksid teží od zraka, pada na pod prostorije, i ako je kanalizacija ispravna, postoji mogućnost da se tim putem odstranjuje iz podruma. U cilju održavanja besprijekorne čistoće, naročito u vrijeme prerade, potrebno je, pored već nabrojenoga, svaki dan prati podrum i pribor.

Vinsko suđe

Jednaku pažnju kao i podrumu treba posvetiti i vinskom suđu, bačvama, kacamama, badnjevimama i drugome, te priboru koji se koristi u preradi, muljačama, prešama, cijevima za pretakanje itd.

Najvažnije je da sve to bude besprijekorno čisto, naravno, pod uvjetom da je u ispravnom stanju. Drveno suđe pere se toplom i hladnom vodom, a pošto se osuši, sumpori se sa 1/2 sumporne trake na jedan hl zapremine posuda. Ukoliko bačve stoje duže vrijeme prije prerade prazne, sumporenje se ponavlja otprilike svakih mjesec dana. Bačve i kace van upotrebe mogu se održavati i tako da se napune vodom u kojoj se na svakih 100 l otopi 10 dag vinobrana.

Međutim, situacija gotovo redovito nije tako jednostavna, jer često nailazimo na neispravno i bolesno suđe, npr. octikave, plijesnive i rasušene bačve i kace i drugo suđe. Naravno da takvo neispravno suđe treba prije upotrebe izliječiti, jer samo zdrava i ispravna bačva omogućuje proizvodnju zdravog i kvalitetnog vina.

Zbog zablude da u bačvi tokom godine treba ostaviti manju količinu vina, kako bi zadržala "fini" vinski miris, u mnogim našim podrumima često nalazimo octikave bačve. Naime, u vinu koje je zaostalo u bačvi uz prisutnost kisika dolazi do naglog aktiviranja i razmnožavanja ostenih bakterija, koje alkohol vina razgrađuju na octenu kiselinu i ugljični dioksid. Te bakterije i nakon uklanjanja vina ostaju u bačvi, jer se zadržavaju između duga bačve i ponovo se aktiviraju čim dođu u kontakt s vinom. Na taj način bolesna bačva postaje stalni izvor zaraze octenim bakterijama. Octikavu bačvu odmah ćemo prepoznati po reskom mirisu octa a pokušamo li u njoj zapaliti šibicu, ona će se odmah ugasiti.

Uređenje bolesnih bačava

Octikave bačve liječe se tako da se u njih ulije vruća otopina sode za bačve. Bačva se dobro zatvori i oko 1 sat se intenzivno valja i u nekoliko navrata okrene na oba dna. Postupak je slijede-

ći: u bačvu se stavi 2,5 kg sode za bačve i zatim se ulije 100 litara kipuće vode. Nakon ispuštanja otopine sode, uzima se manja količina oštrog šljunka i nekoliko litara vode, te se bačva ponovno intenzivno valja kako bi šljunak s drva skinuo "sluz" zaostalu od sode. Potom se bačva ispere toplom vodom, a zatim se ispire hladnom vodom, sve dotle dok iz nje ne izlazi potpuno čista i bistra voda. U osušenoj bačvi zapale se sumporne trake i to četiri trake na svaki hl zapremine. Na kraju, prije upotrebe ba-

je upotrebe treba ispravno ovinuti. Naime, ukoliko bi se vino stavilo u novu neovinjenu bačvu, tada bi poprimalo strani okus i miris po drvu. Taj okus potječe od tanina i drugih tvari iz drva. Postupak ovinjavanja počinje time da se bačva napuni hladnom vodom i ostavi stajati 2-3 dana. Nakon toga bačva se uparava vodenom parom iz niskotlačnog kotla. Ukoliko se ne može provesti uparavanje, može se bačva napuniti vrućom vodom. Kada se voda ohladi, ponovno se puni i tako nekoliko puta. Treba napomenuti da taj postupak nije ni izdaleka efikasan kao uparavanje vodenom parom. Nakon završenog uparavanja ponavlja se cijeli postupak sa sodom za bačve, sumporenjem i otopinom vinske kiseline, kako smo opisali kod liječenja octikavih bačava. Tek tako obrađena bačva ispravno je ovinjena i spremna za upotrebu.

Korisno je napomenuti da se u krajevima uz more umjesto uparavanja, bačva može napuniti čistom (nezagađenom) morskom vodom i tako ostaviti tri dana, dok je dalji postupak isti.

Vinski pribor

Uz suđe treba oprati, dezinficirati i dovesti u ispravno stanje i sav ostali pribor: muljače, preše, pumpe, gumena crijeva itd. Neobično je važno obratiti pažnju na sve metalne dijelove pribora i posuda. Naime, ako nisu izrađeni od nerđajućeg čelika, treba ih na svim oštećenim mjestima zaštititi bojom kako grožđe, mošt, ili kasnije vino, ne bi došlo u direktan kontakt s nezaštićenim metalom. To je važno zbog toga što kiseline iz mošta, odnosno vina, korodiraju metal, koji time direktno prelazi u vino i može izazvati mnoge štetne posljedice i nepotrebne probleme.

Treća važna stvar u pripremama za berbu grožđa i preradu je nabavka rematerijala i novog ili zamjena dotrajalog pribora. Pravovremeno izvršene nabavke često puta uštede kasnije glavobolje, jer u sezoni prerade gotovo redovito ponestane neophodnih sitnica. Zato smatramo da svatko dobro čini ako na vrijeme nabavi potrebne količine sode za pranje bačava, vinobrana, sumpornih traka, vinske kiseline, selekcionarni vinski kvasac, vrelnjače, moštornjere i ostalo.

Nakon ovih opsežnih, ali isto tako neophodnih poslova oko pripreme za berbu i preradu, u vinogradu treba početi pomno motriti proces sazrijevanja grožđa. Naime, neobično je važno u dane neposredno pred berbu pratiti količinu nakupljenog šećera u grožđu, kako bi se točno odredio početak berbe. Šećer se u soku bobice može mjeriti refraktometrom, što je pogodno, jer se u jednom prolazu kroz vinograd može izmjeriti veliki broj uzoraka. Međutim, daleko je točnije mjerenje moštornjima ili moštornim vagama. Ubere se manja količina grožđa, istješi se sok i moštornjekom u menzuri izmjeri količina nakupljenog šećera. U slučaju da se u vinogradu zamijeti jaka zaraza sivom plijesni (Botrytis cinerea), a istovremeno nastupe loše vremenske prilike, bolje je berbu započeti ranije, ne čekajući punu tehnološku zriobu grožđa. U svakom slučaju, manja je šteta pobrati grožđe, a da i ne nakupi maksimalnu količinu šećera, negoli ga pustiti da propadne.

Sušnjić inž. Daroslav

LIJEKOVA IPAK IMA

U ovoj eri nestašice i skupeće dobro bi došla kakva tableta za smirenje. Međutim, i njih, kao i lijekova nema u potrebnim količinama. Iz razgovora sa društvom Kobercom, koji nam je pomogao sa stručne strane, došli smo do slijedećih podataka.

Nestašica lijekova uvjetovana je u prvom redu općom ekonomskom situacijom u našoj zemlji. I ovdje se veoma važne devize, pa je većina proizvođača lijekova vezana za izvoz svojih proizvoda da bi osigurala sirovinu za proizvodnju. Problem je i u tome što u proizvodnji lijekova nema striktnog planiranja jer su bolesti nepredvidive. Do-

gađa se da su određena postrojenja u remontu pa je i to razlog deficita određenih lijekova. Put do gotovog lijeka, od trenutka odobrenja deviza za uvoz sirovina, dug je 3-4 mjeseca. Tu su i bolnice na koje otpada dosta lijekova i materijala. Kad se na sve to nadoveže da distributeri daju robu po ključu, te da naša ljekarna dobiva robu dva puta tjedne (u Zagrebu svaki dan) vidimo da je situacija u odnosu na sve izneseno podnošljiva.

Treba naglasiti i slijedeće. Svaki proizvođač ima različito tržišno ime za lijek pa se događa da isti lijekovi, ili lijekovi sa sličnim svojstvima dolaze na tr-

zište pod različitim imenom. Osoblje ljekarne trudi se da uvijek izvrši zamjenu onog lijeka koji je propisan za onaj koji je momentalno u prodaji, te da pruži objašnjenje korisnicima. Građani su u tom pogledu dosta nepovjerljivi. Primjer: Momentalno nema andola ali nje ga u potpunosti može zamijeniti aspirin, ali ...

Da bi se izbjeglo to nepovjerenje, to slanje bolesnika doktoru da napiše novi recept razvila se suradnja između Doma zdravlja i ljekarne koja je na visokom nivou. Tako su u Domu zdravlja redovito obaviješteni kojih lijekova ima tako da je liječnik u

Čekajući na lijek

snimila: VI. VIDOVIĆ

stanju odmah propisati taj lijek koji onda pacijent uzima bez problema.

Na kraju možemo zaključiti

da količine lijekova nisu dostatne ali da stanje kod nas i nije tako kritično.

N. P.

VELI LOŠINJ - 25 GODINA S DUGOSELJCIMA

Sada već davne 1957. godine Belizar Božiković je u ime Mjesnog odbora društva «Naša djeca» potpisao ugovor o kupnji jedne ne baš sjajne zgrade, u iznosu od miliona i dvjesto šesćuću dinara (starih, naravno) što je u ono vrijeme bio velik novac. Taj «veliki novac» Dugoselčani su između ostalog osigurali «lutrijom» i prihodima kulturno-umjetničkih priredaba, koji su išli u korist fonda za kupnju gradilišta.

Iste godine grupa učenika u privredi, tadašnje odgovarajuće škole u Dugom Selu, pod vodstvom Belizara Božikovića, direktora škole, Stjepana Pirenjaka, zidarskog majstora, Franje Erjavca, stolarskog majstora i Vida Grgošića, vodoinstalaterskog majstora, adaptirala je kupljenu zgradu na dobrovoljnoj bazi.

Te godine ljetovala je i prva grupa djece Dugog Sela na moru. Tako je to krenulo iz godine u godinu, (samo jedne godine nije bilo ljetovanja) i dogovaralo se do ovih 25 godina. Valja reći da je krajem 70-ih godina došlo do većih adaptacija i modernizacije samog ljetovališta, koje se ne može mjeriti sa hotelskim smještajem, ali daje jednu posebnu draž koja okuplja generacije Dugoselaca koji su nevidljivim lancem vezani za to ljetovalište.

Uz ime Belizara Božikovića vezan je veliki dio zasluga za rad odmarališta, ali se ne može zaboraviti ni dugogodišnji rad Zvonka i Stefice Jakopović te Marije Harcet. Ne bismo u tekstu željeli nabrajati pojedince čije zasluge su također velike, ali nabrojani su stvarno dugogodišnjim radom doprinjeli da to ljetovalište i danas postoji. I ove godine nije bilo dovoljno mjesta za zainteresirane, za boravak u odmaralištu koje pored sigurno najjeftinijeg ljetovanja nudi kvalitetnu ishranu i smještaj tipa ljetovališta. Obala Maršala Tita 5 i njezine stepenice godinama su okupljale generacije Dugoselaca, na njima su se stekla silna poznanstva sa Dugoselcima, Beogradanima, Satumovcima, a najposlije sa domaćim stanovništvom.

Ponekad i galama, buka i pjesma sa «skalina» uzrokovala je i po koju kantu vode kroz prozor, poziv organima, ali već je ujutro bilo sve zaboravljeno.

Oni koji su zavoljeli Lošinj jednog, dolaze godinama, a oni koji nisu imali prilike imati će to slijedećih 25 godina, jer Lošinj će i dalje živjeti svojim duhom, okupljati mlade i već starije narastaje. Za to se brinu i mlade snage iz predsjedništva MO društva «Naša djeca» Dugo Selo.

Poželimo im uz ovaj jubilej još više uspjeha.

B. G.

Jedna od smjena

snimio: V. REMENAR

KUHINJA

Nekad je teta Roza bila sinonim za dobru kuhinju. Ove godine je nova postava kuhinje čija imena Lady Mary, Juli, Rosaly i Marten daju internacionalni prizvuk, ali sa dobrim domaćim okusom hrane, za što je svakako zaslužan i ekonom Vlada Grozni.

»DIKTATURA«

Oni koji nisu u kućnom odgoju naučili na red i disciplinu često dolaze u sukob sa »pravilima igre«, koja su uvažena ne samo u našem ljetovalištu, već i u ostalim u V. Lošinju.

Na sreću upravitelja i odgajatelja, malo je takvih kojima »diktatura« ne odgovara.

RAZONODA

U vrijeme boravka druge smjene bilo je dosta živo i u plivalištu i na suhom. Tako je između ostalog organiziran i izbor za »Miss odmarališta« i »Mistera krivih nogu«. Imena veselih pobjednika iz pedagoških razloga nećemo objaviti.

Povodom proslave Dana ustanka naroda Hrvatske priredena je i mala akademija na kojoj je izveden prigodan recital, te kratki program u kojem su sudjelovali mladići i djevojke iz odmarališta, a pripremali su ih drugarica Zdenka, Jelena i Biba.

Odmaralište društva »Naša djeca« aktivno je uključeno u rad MZ Veli Lošinj. Tako je povodom proslave Dana ustanka naroda

Hrvatske položen vijenac na spomenik palim borbama učesnicima NOR-a. Gosti druge smjene sudjelovali su na turniru u malom nogometu i košarci, te na centralnoj sportskoj priredbi u zabavnim igrama trčanje u vrećama, trčanje sa žlicom i jajetom u ustima, penjanje po namazanom stupu itd. Ove godine nisu postignuti neki veći rezultati.

KALADONT

U poplavi nestašice različitih proizvoda nalazi se i kaladont. No, prema opskrbljenosti u odmaralištu, njega je bilo i previše jer je uglavnom služio za »noćni život« - mazanje i maskiranje.

B. G.

Kulinarska posada snimio: V. Remenar

AKTIVNOST FERIJALNOG SAVEZA NAŠE OPCINE U PRVOM POLUGODIŠTU NIJE BILA NA ZAVIDNOM NIVOU. U ČEMU LEŽE UZROCI I KAKO IH OTKLONITI?

OŽIVJETI AKTIVNOST FERIJALACA

Nedavno je prošla godina daleko od kada je u našoj općini osnovana organizacija Ferijalnog saveza. Za to vrijeme učinjeno je mnogo i malo. Organizirani su izleti, zborovanja, ali aktivnost ipak nije bila onakva kakva je trebala biti. Što je razlog ovome? Prvotni entuzijazam mladih ferijalaca odjednom je nestao. Stiče se dojam, (možda je zaista i tako) da je aktivnost Ferijalnog saveza ostala samo u domeni zanemarujućeg broja njegovih članova. Kao da se zaboravlja da OK FSH Dugo Selo ne čini pojedina ili formalna organizacija, već bi to morala biti organizacija u kojoj bi se trebao provoditi kontinuirani rad u skladu sa statutom i zadacima što ih ima ova organizacija. Ima družina koje su aktivne kao npr. Ivanja Reka, Hrebinec, letok, koje svoj bogati program radi što su ga donijele na početku godine dosljedno i izvršavaju. No, kada je riječ o radu OK FSH Dugo Selo, ne može se reći da je sve onako kako je bilo u početku. Jednostavno nema mladih kadrova koji bi svoju aktivnost u ovoj organizaciji prihvatili sa veseljem i voljom, što je prvi i osnovni preduvjet za uspješan rad i dobre rezultate. Uvjeti za rad postoje i teškoća ne bi smjelo biti, ali ipak ih ima. Možda je to samo »ljetno mrtvilo« u kojem se svi pomalo opuste i poslovi se ostavljaju za jesen. Ne ostaje otvoreno pitanje nije li Ferijalni savez organizacija čija bi aktivnost s obzirom na njen karakter trebala u ljetnim mjesecima »dati sve od sebe«.

Na sjednici proširenog Predsjedništva OK FSH Dugo Selo koja je održana 11. kolovoza analizirana je aktivnost za proteklo polugodište.

Na dnevnom redu se između ostalog našlo i pitanje organizacije zborovanja »Vrbovec - Dugo Selo - Zelina«. Ovaj skup ferijalaca Jugoslavije organizirat će se povodom Dana SKOJ-a 10. X, što bi bilo dostojan prigodni obilježavanje ovog historijskog datuma.

Organizatori će ponovo, kao i prošle godine biti organizacije Ferijalnog saveza triju općina, Vrbovca, Dugog Sela i Zeline. U tu svrhu formirana je grupa koja će neposredno raditi na pripremanju za organizaciju ove velike manifestacije.

Jedna od klauzula Statuta FSJ je da FS treba da surađuje sa organizacijama i organizacijama DPZ, OUR-ima u cilju unapređivanja ukupne djelatnosti ove organizacije. Izgleda da je FS naše općine zakazao na ovom planu.

Zakoračili smo u drugo polugodište koje će vjerovatno donijeti nešto novo, kako u organizaciji tako i u načinu rada.

M. B.

MUZIČKI KUTIĆ

Sastav «Medium» pojačao je svoje redove sa dva ženska vokala. Iako još neće javno nastupati valja zapamtiti njihova imena – Martina i Ivana.

«Lepa Brena» (dugoselska) nalazi se na letovanju u Grčkoj. Očekujući njen povratak u «sirtaki stilu», nadamo se da će tanjuri ostati čitavi.

Pojedini mladi članovi dugoselskih

novovalnih grupa, boraveći na moraju, pjevali su uglavnom stare šlagere i napjeve u stilu «Babić», «Ribar», «Karlovačka» i sl.

Mladen Istvančić očekuje da će mu ova jesen biti «beričetinja». On, nalme očekuje izlazak ploče pa su njegova nadanja time opravdana...

B. G.

Koncert za desetogodišnjicu

Sastav «Medium»: Mihok, Kulaš, Erjavec snimio: B. G.

Početkom listopada (7. 10.) predviđa se koncert grupe «Medium» (MB) povodom 10. godišnjice zajedničkog nastupanja. Ovaj vrijedni jubilej okupit će sve muzičare koji su u toj grupi svirali i pjevali, te njihove goste.

Očekuje se da će grupa u svojem zajedničkom nastupu ponovo okupiti pored standardnih Vladimira Dade Erjavca i Dubravka Mihoka-Lime, Zeljka Kulaša, Stjepana Srpaka, Milivoja Gorišeka, Stjepana Hudana, Biserku Kasunić, Krunu Pavlića, Zorana Bičanića, te njihove goste Dragu Bertaka, Dragu Turjaka, Radeka Brodarca i nakon dužeg vremena na domaćoj sceni Višnju Pavlović.

U humorističkom dijelu programa nastupit će Ivica Višić sa svojim «show bolan», a za publiku u dvorani priredeno je deset vrijednih nagrada.

U tehničkom dijelu organizacije priredbe, vezanom za scenografiju, filmove, rasvjetu, ozvučenje i režiju, radić će već poznata ekipa: Tomislav Gaie, Berislav Trnski, Mladen Meštrić, Miško Stefanović i Božidar Grgočić.

Na koncertu će se izvoditi hitovi koji su bili popularni u proteklih desetak i više godina pa do ovih današnjih, tako da će ljubitelji dobre glazbe sigurno doći za svoj «gušt». Ne treba posebno naglašavati da će ulaznice «planuti», pa ih valja na vrijeme osigurati na uobičajenim mjestima.

B. G.

O aforizmu

Pripremila: Vlasta VIDOVIĆ

Aforizam je riječima oblikovano misaono stanovište, zapisano za vječnost. To je pjesnikovo odnosno čovjekovo iskustvo, govorni sklop koji je plod višegodišnjeg razmišljanja. Za aforizam možemo reći da je pjesma, čak roman, samo on je još više pjesma i još više roman. Aforizam je u svijetu neka vrsta urote koja pomaže kod prevladavanja suprotnosti. On obogaćuje čovjekovu svijest o samom sebi, učvršćuje povezanost čovjeka sa čovjekom kao i njegovu povezanost sa društvom. Osim toga svojim neposrednim, svakome razumljivim govorom obogaćuje zanemarenu jezičnu kulturu. Također privlači suštinsku razliku između sebe i morala, kritike, smjelosti, povijesti, čovjeka, vremena... neravno razliku, po kojoj je aforizam još više moral nego moral, više kritika nego kritika, više povijest nego povijest.

Svi aforizmi su vrijedni pažnje čitatelja. Ovom prilikom za vas objavujemo samo jedan dio od tog velikog pjesničkog i naradnog blaga, i nadamo se da će vam se svidjeti.

Onome tko zna da piše aforizme, nije potrebno da se razmišlja u člancima.

Ljudi se dijele u dvije vrste: jedni prvo misle a zatim govore i rade, drugi prvo govore i rade a tek zatim misle.

Živi kako možeš, kada ne možeš kako hoćeš.

Latinska poslovice: Vrijeme čini svoje. A ti, čovče?

Misao je slična kopanju bunara: voda je najprije mutna, ali polako se razbistri.

Mladost je nešto što imaju samo mladi i što cijene samo stariji.

Mladost imamo zato da radimo glupost, a starost da te gluposti žalimo.

Ono što uvijek radiš, radi pametno i misli na kraj.

Ako je moja dužnost raditi, moje je pravo živjeti.

Posle čovjek nikada ne radi tajno: ne srami se onoga što radi.

Iškoristi dan!

Ako nekom posudite novac, ili ćete izgubiti novac ili steći neprijatelja.

U životu treba izabrati: ili da zarađujemo novac, ili da ga trošimo, za oboje čovjek nema vremena.

CRTICE

Da su Dugoselci u toku pomodnih zbivanja, dokazali su i ovaj put. Charli, Žuna i Dubček vole «surf» i koriste vlastiti model «fosa».

Pripremajući se za novo prvenstvo, nogometaši «Jedinstva» još nisu odlučili gdje će se takmičiti. Da li će to biti u kvalitetnoj ligi ili u odgovarajućoj ligi veterana? Vidjet će to tek u posljednji trenutak.

U ovom privrednom rastu cijena pojedini nogometaši «Jedinstva» digli su i sebi previsoku cijenu. Na žalost, nisu deficitarna roba, pa nisu previše ni traženi.

Rukometašice «Jedinstva» će u novom prvenstvu voditi dva trenera. Honorar će dijeliti polovično. Nadajmo se da i rezultati ne budu – polovični.

Nogometaši «Jedinstva» priključili su se svojim doprinosom stabilizaciji. Oni se pripremaju bez trenera, pa će honorar za kolovoz ostati u blagajni.

Na otvorenju nogometne sezone, na igralištu će kao uvertira nastupiti poznati orkus. Bojimo se da ta uvertira nije i najava nogometne jeseni.

Lovačko društvo iz Dugog Sela uplatit će izvjesnu sumu novca SIZ-u za sport i rekreaciju, namijenjenu izgradnji igrališta, a iz zahvalnosti za uzgoj divljači i ostale «žvane» na «novom» igralištu SRC-a. «Lovci» očekuju da će se ta suradnja i dalje nastaviti.

B. G.

NEZAINTERESIRANOST, ZASIĆENOST ILI...?

Nogometaši «Jedinstva» započeli su pripremu u prošlogodišnjem stilu «lako ćemo», pa bi i ovaj pad rang niže, doduše zahvaljujući i reorganizaciji, mogao već i ove godine, ako se ne poduzmu koraci, slijediti taj sraz kvalitete i godina.

Moćnad se trenutno priprema bez trenera, a tranzizima prisustvuje jedva desetak igrača, uglavnom starijih, koji igraju sa «rekreativcima» i tako se pripremaju za naredno prvenstvo. Da li se radi o nezainteresiranosti ili zasićenosti i igrača i članova uprave, valjalo bi riješiti do početka prvenstva i na taj način barem u drugom dijelu jesenskog takmičenja postići neke rezultate.

Igrači na koje se računa u ovom prvenstvu nisu se još uspjeli vratiti sa godišnjim odmorom, tako da trenutno treniraju: Šukan, Vukšani, Bertak, Divan, Bekavac, Grebenar, D. Jonjić, Z. Jonjić, Novak, Sok, Perković, Jakov, Vrsa, S. Tečić, i to dosta redovito.

Skora borba za prvenstvene bodove pokazat će koliko su pripreme bile «uspješne».

B.G.

Pojačanja

Nogometašima «Jedinstva» pristupio je Barun, dosadašnji član NK «Budućnost» (Sesvetski Kraljevec) dok je pitanje sa Srpakom (PIK) još uvijek nerazriješeno.

Krajem kolovoza trebali bi se vratiti Hrskanović, Vrabc, Jović i Belovanović, pa bi igrački kadar bio ojačan. Treba svakako imati u vidu da oni u prvim danima neće biti spremni, pa njihov ulazak valja očekivati tek nakon mjesec dana.

B.G.

Rugvičani spremni

NK «Rugvica», makar u posljednji trenutak ušao u Kvalitetnu ligu, tako govoreći na mala vrata, a iako je to svojim plasmanom u prošlom prvenstvu izborio, ipak neće dočekati prvenstvo nespreman. Vrlo rano počele su pripreme za start u novom rang takmičenja, pa je opet došlo do izražaja zajedništvo uprave, kluba i mjesne zajednice uz dobrovoljni rad. Između ostalog uređena je ograda, koridor za igrače, reklamni panoi, voda, plin, struja, okoliš, a također i trava na igralištu. Agilnom predsjedniku, Marijanu Lužniku, uz članove uprave Galovića, Antoljaka, Predavca i mnoge druge uspjelo je da pripreme sve potrebne mjere, kako ne bi došlo do prigovora kod preuzimanja igrališta od komisije ZNS.

Igrački kadar za sada još nije pojačan, iako se očekuje da će dva «jockera» pristupiti do početka prvenstva ekipi neumornog trenera Zdenka Pintara, koji se priprema na vlastitom «bunjištu». Pintar ima na raspolaganju: Kolarin, Galović – golmani, te igrači: M. Petek, B. J. Petek, Remenar, Štapa, Marijan i Mladen Behetić, Horvatin, Vucić, Debeljak, I. Krznarić, M. Krznarić, Šantić, Munić, Antol, Juršić, Žugec, Smolko, Kirin, Bajzić, Rumenčić, Sever i Doroda. Do sada su odigrane utakmice sa Zelinom i Jedinstvom, a do početka prvenstva odigrat će se još utakmice sa jačim klubovima «Dubravom» i «Metalcem».

B. G.

OPET NA POČETKU

Nakon neuspjeha u kvalifikacijama za Hrvatsku ligu u RK Jedinstvu povučeni su neki potezi koji bi u dogledno vrijeme trebali ponovo vratiti ugled rukometu u Dugom Selu.

Od ove sezone u pogonu bi trebalo biti pet ekipa sa oko 70-tak rukometaša i rukometašica. Za muški pogon odgovorni su treneri V. Štefanović, Z. Baričić, N. Tominac, dok bi sa seniorskama i juniorkama trebali startati D. Galić i N. Plasić.

Zadatak im neće biti lak, jer osim rukometa (kao same igre) potrebno je da se ekipe izvuku iz amoničnosti, da se urede disciplina i redovito dolazanje na treninge, te da se povede veća briga o sortskoj opremi i rekvizitima. Osim toga, treba napomenuti da je ovo pojedincima prvi put što se bave trenerskim pozivom, te da neki osim igra-

čkog iskustva nemaju određenu stručnu naobrazbu. Dobrom voljom i zalaganjem, te stručnom pomoći sa strane (RK Zagreb) stvari u rukometnom sportu trebale bi konačno krenuti naprijed.

Sa pripremama se počelo nešto kasnije, jer je još uvijek veliki broj igrača i igračica na godišnjem odmoru. To će sigurno biti hendikep za ekipe koje se takmiče, a prvenstvo im počinje već 10. 9. No, ova sezona bi trebala poslužiti za stabilizaciju ekipa, popunjavanjem sa mladim kadrom što ne znači da rezultat nije račun. Na kraju zaključimo ovo: Nadamo se da će rukometaši i rukometašice smoci snage da srede svoje redove i da će nam u idućoj sezoni pružiti dobru igru, ponašanje, borbenost, a onda neće izostati i bolji rezultati.

N.P.

RASPORED UTAKMICA KVALITETNE LIGE ZA JESEN 1983.

- 4. 9. 83. JEDINSTVO – RETKOVEC
- HIDROELEKTRA – RUGVICA
- 11. 9. 83. RUGVICA – NAPREDAK
- BORAC (V) – JEDINSTVO
- 15. 9. 83. JEDINSTVO – BRATSTVO (SM)
- PIK – RUGVICA
- 18. 9. 83. RUGVICA – JASKA
- TRNJE – JEDINSTVO
- 25. 9. 83. JEDINSTVO – SAVA
- CHROMOS – RUGVICA
- 29. 9. 83. RUGVICA – BORAC (Z)
- JEDINSTVO (Z) – JEDINSTVO (DS)
- 2. 10. 83. JEDINSTVO – TOP
- PARTIZAN – RUGVICA
- 9. 10. 83. JEDINSTVO – HIDROELEKTRA
- TOP – RUGVICA
- 16. 10. 83. NAPREDAK JEDINSTVO
- RUGVICA – RETKOVEC
- 23. 10. 83. JASKA – JEDINSTVO – PIK
- BORAC (V) – RUGVICA
- 30. 10. 83. JASKA – JEDINSTVO
- RUGVICA – BRATSTVO (SM)
- 6. 11. 83. JEDINSTVO – CHROMOS
- TRNJE – RUGVICA
- 13. 11. 83. RUGVICA – SAVA
- BORAC (Z) – JEDINSTVO
- 20. 11. 83. JEDINSTVO – PARTIZAN
- JEDINSTVO (Z) – RUGVICA
- 26. 11. 83. RUGVICA – JEDINSTVO

Napomene:

Raspored vrijedi za seniore i juniore. Kod para juniora sa Trnjem idub je slobodan, jer juniori Trnja igraju u Višem rang takmičenja.

Jedinstvo će svoje utakmice igrati nedjeljom u 10,00 sati, a Rugvica nedjeljom poslije podne.

B. G.

JEDINSTVO I RUGVICA U KVALITETNOJ LIGI

Svima je poznato da je nedavna organizacija natjecanja rascjepkala Hrvatsku nogometnu ligu na četiri skupine. Tako će HL-sjever sačinjavati – od zagrebačkih klubova dosadašnji «republikanac» Lokomotiva i bivši članovi zagrebačke regije: Metalac, Trešnjevka, Dubrava, Radnik i Jugokeramika. Isto tako došlo je do formiranja četiri skupine Regionalne lige, a zone su nestale. Kako ZNS broji velik broj klubova, odlučeno je da se formira kvalitetna liga, koja u stvari ima status Međuopćinske lige ostalih saveza. Tako će zagrebačku ligu sačinjavati: Napredak (V. Miaka), Jedinstvo (Zagreb), PIK Vrbovec, Partizan (Lukavač), Trnje, Chromos, Retkovec, Jaska, Borac (Z), Hidroelektra, Borac (Vukovina), Sava (Zagreb), Bratstvo (Savski Marof), TOP (Kerestinec) i dva kluba iz naše općine Jedinstvo i Rugvica.

B. G.

OPĆINSKA LIGA SESVETE

Nogometni klubovi iz naše općine, koji se takmiče u nižem rang takmičenja nastupat će u Općinskoj ligi Sesvete. Borbu za bodove vodit će Oborovo, Ježevo, Sava i Sloboda, pored klubova iz Sesvetske općine.

B. G.

PRVENSTVO POČINJE 4. IX 1983.

Prvenstvo u kvalitetnoj ligi počinje u nedjelju 4. IX 1983. Raspored utakmica Jedinstva i Rugvice prikazan je u posebnom prilogu.

B. G.

Zdravo fotoljupci!

Dugo očekivane ljetne radosti donijele su nam samo brige. Pitanje koje si često postavljamo je – ći ili ne ći na odmor? Hoće li nam njihovo veličanstvo CDENE to dozvoliti. A... tu su i bonovi. Njih ste možda i nabavili. A benzin?

No, ako ste ipak odlučili ili ste još uvijek u dilemi (naravno da odete na more) film ste tada zasigurno već kupili i uložili ga u aparat. A da ne govorim o tome kako ste sigurno već odavno odlučili što ćete sve snimiti da vam ostane za uspomenu (svog dragog mužica u »šargopirgastim« kupaćim gaticama ili svoju dragu ženu). Dakle, naprijed! Krećemo na foto-ljetovanje nešto ranije (možda malo smiješno, jer zapravo još nismo sasvim »načisto« da li uopće idemo na ono »pravo« ljetovanje).

Recimo da ste zaželjeli snimiti svoju ženu (mužica) na plaži (ili jednostavnije rečeno – u prirodi). Kad dođete na mjesto koje vam najbolje odgovara, pogledajte najprije u nebo. Važno je da li je sunčano, ima li oblaka – malo ili puno, ili se sunce uopće ne vidi. Osjetljivost filma je 21 DIN-a, pa ako se vaša žena (mužic) nalazi na suncu, trebate uzeti otvor zaslona 16 i vrijeme ekspozicije od 1/125. Zatim odredite približnu udaljenost u metrima i postavite je na prstenu objektiva. Preostalo je

jedino da u tražilu, tom malom pravokutnom prozorčiću, potražite njezin (njegov) lik i možete snimati.

Ali, ako je vaša žena (mužic) ili nešto drugo u pokretu, tada je potrebno uzeti što kraće vrijeme ekspozicije, barem 1/250, da slika bude potpuno oštra.

Recimo, snimate li po oblačnom vremenu, trebalo bi namjestiti zaslon 8 i ekspoziciju 1/125. No, ako dečki ili mužici igraju nogomet stavite čete 1/250 i, jasno, zaslon 5,6.

Želite li pak snimiti neki pejzaž, a pod svaku bi cijenu htjeli da jednako oštro ispadne kuća u prednjem planu fotografije i brdo u pozadini, morat ćete uzeti najmanji mogući otvor zaslona. Na vašem aparatu je to, zaslon 16 (ili, možda 22). Ako je još uvijek oblačno, zaslon s vrijednosti 8 morate smanjiti za dvije vrijednosti i snimati s 1/30. To istina, nije baš najlakše – potrebno je da vam aparat u ruci bude potpuno miran prilikom okidanja – no, to ćete već lako izvežbati. Uostalom, to je gotovo potpuno jednako kao kod pravilnog nišanjenja i gađanja.

Stvari već pomalo »hodaju« i s tehnikom snimanja više nema većih problema. Sad se mogu pojaviti razne sitnice koje pokvare fotografiju. Na najčešće od njih ću vas na brzinu upozoriti, a kasnije, nadam se, bit će mi za to zahvalni (šalim li se ili ne, pitanje je sad?).

Najpogodnije vrijeme za snimanje su rani prijedpodnevi i poslijepodnevi satovi. Oko podne zrake sunca padaju okomito, pa su sjene prilično čudne. Zgodno je također ako vam svjetlost dolazi negdje sa strane. Nikako nemojte snimati tako da vam svjetlost dolazi direktno u objektiv aparata. Pripazite uz to da vam je objekt snimanja, koliko je to moguće, jednako osvijetljen.

Nastojte još da vam se u okviru tražila nalazi cijeli lik koji želite fotografirati. Nezdgodno je vidjeti čovjeka bez nogu, ruku ili čak – bez glave. Zato se nemojte previše žuriti, nego nastojte najprije dobro odabrati što ćete snimati. I zapamtite da je uvijek važno da vam aparat stoji točno okomito, ili točno vodoravno, jer će vam se inače učiniti kao da će vam toranj s neke fotografije pasti na glavu. A to nije baš lijepo, zar ne?

Na kraju, znam da vas zanima – što učiniti sa snimljenim filmom?

Izvaditi ga lijepo iz aparata, razviti ga, napraviti slike (vi ili neka stručna osoba) i zatim uspjele fotografije staviti u album. Jednostavno, zar ne?

E, pa uživajte mi lijepo na moru ili kod kuće... pa naravno, ostajte mi i dalje fotoaktivni i fotogenični.

Vaš savjetodavac Jasna

OBAVIJEST GRADANIMA

Dana 5. 8. 1983. godine održat će se u prometu autobusnih okružnica u Lokarici. U vaz i na stajalištu se autobusna stajališta Dugo Selo – željeznička stanica i Dugo Selo – ocenter («Cosmos»).

SORA »JASENOVAC 83«

Nakon godine dana pauze ORB »VRI NEK MATO-ČAPAJEV« ponovo je krenula ove godine na radnu akciju.

Cetdeset brigadir iz Dugog Sela i brigadir iz Sremske Mitrovice koji nam se pridružili iz razloga što naš brigadir nije bilo dovoljno. Naši brigadiri se trenutno nalaze u li smjeni SOR »JASENOVAC 83«. Ova akcija je izuzetno značajna za nas jer od nje će ovisati daljnja budućnost i opstanak ove brigade, da li će se ona morati rasformirati zbog slabe zainteresiranosti našu omadine.

Radna akcija će trajati do kraja ovog mjeseca a brigadiri se vraćaju 31. kolovoza.

B. Grabarac

IZ MATIČNOG UREDA

upisani u matične knjige rođenih, vjenčani i umrli u srpnju mjesecu 1983. godine.

ROĐENI:

– Metallo Gianni, sin Michele-Antonio i Anice r. Novak, rođen 10. 04. 1982 godine u Hamburgu SR Njemačka.

VJENČANI:

– Građan Nedeljko i Klarić Marica, zaključili brak 09. 07. 1983.

– Papeš Željko i Šestan Anica, zaključili brak 09. 07. 1983.

– Gemić Marijan i Žganjer Verica, zaključili brak 09. 07. 1983.

– Klarić Stjepan i Hudan Vesna, zaključili brak 15. 07. 1983.

– Knežević Tomislav i Bukan Lidija, zaključili brak 23. 07. 1983.

– Farago Andraš – Škofljanec Gordana, zaključili brak 23. 07. 1983.

– Vlačić Vladimir i Jungić Bojana, zaključili brak 30. 07. 1983.

UMRLI:

– Smolko Ivan Rugvica (70) umro 30. 06. 1983.

– Vlahović Janica Rugvica (85) umrla 03. 07. 1983.

– Pavlek Josip Donje Dvorišće (75) umro 04. 07. 1983.

– Dujan Stjepan Prozorje (47) umro 06. 07. 1983.

– Pekvarić Mato Dugo Selo (86) umro 06. 07. 1983.

– Božurić Barbara Oborovo (85) umrla 06. 07. 1983.

– Durak Katica Črnc Dgsi (89) umrla 08. 07. 1983.

– Zvrhek Marija Lupoglav (84) umrla 13. 07. 1983.

– Brumnić Slavko Centar Stančić (31) umro 17. 07. 1983.

– Batiževac Jagica Gračec (82) umrla 19. 07. 1983.

– Bardić Katica Oborovo (90) umrla 24. 07. 1983.

– Šantić Ljubica Novaki Obor (73) umrla 24. 07. 1983.

– Lacković Kata Kozinščak (86) umrla 24. 07. 1983.

Dugo Selo, dne 05. kolovoza 1983.

MATIČARI OPĆINE

OGLAS

Tražim stan za bračni par u blizini centra. Obavezna kupaona. Javiti kod postolara u Pavličevoj 14.

ZAHVALA

povodom smrti moje supruge

DELAC BARICE

najtoplije se zahvaljujemo svima koji su je 9. 7. 1983. godine posljednji put ispratili na vječni počinak.

Najtoplije se zahvaljujem liječnicima koji su sve poduzeli za njeno ozdravljenje.

Ožalošćeni suprug Delac Josip i ostala rodbina

IZBORI U OO SSO

Tokom mjeseca rujna i listopada ove godine održat će se izbori u osnovnim organizacijama Saveza socijalističke omladine u našoj općini. Bit će se novi predsjednici sa mandatom od godinu dana, i sekretari ali se njihovi mandati mogu i produžiti. Nakon ovih izbora provest će se i nova kadrovske promjene u Općinskoj konferenciji SSO od 1. 15. studenog.

V. V.

90. GODINA DVD-a DUGO SELO

Dobrovoljno vatrogasno društvo Dugo Selo u povodu 90. godišnjice svog rada i postojanja, priprema proslavu koja će se održati 11. rujna. Tokom proslave održat će se međuoćinsko takmičenje vatrogasnih jedinica i to muških, ženskih, omladinskih i pionirskih ekipa. Pokrovitelj ove proslave je RO »Budućnost«. Organizatori pripremaju veliki izbor jela i pića i posebno iznenađenje za svakog naručioca hrane. Naime, svaki naručilac dobiti će na poklon prigodnu zdjelicu i žlicu na kojoj će biti natpis »90 godina DVD-a Dugo Selo«.

Sve aktivnosti i narodno veselje održat će se ispred vatrogasnog doma u Dugom Selu.

VI. Vidović

50. GODIŠNJICA DVD-a IVANJA REKA

Prigodnu proslavu u povodu svoje 50. godišnjice postojanja i aktivnog rada na protupožarnoj zaštiti, održat će DVD Ivanja Reka, 4. rujna ove godine.

Svečanost i narodno veselje održat će se pored vatrogasnog doma u Ivanja Reki. Organizatori najavljuju domaće specijalitete i dobru kapljicu.

Pokrovitelj proslave je privatni ugostitelj Franjo Juvan.

VI. Vidović

DA LI ZNATE . . .

- da svake minute pošte u cijelom svijetu prime oko 500.000 pisama
- da tuča (grad) češće pada danju nego noću
- da se u Indiji poljubac na javnom mjestu smatra nepristojnim i kažnjava zatvorom od 7 dana do 14 mjeseci
- da je Blažević napustio Dinamo
- da je ovaj mjesec kolovoz, u znaku Lava i Djevice
- da se Opatija nekada zvala Abazzia
- da je crveni luk čudestan izvor zdravlja, jer sadrži značajne djelotvorne i ljekovite tvari
- da se u jednom našem poznatom dugoselskom restoranu naplaćuje i upotrebe platnenih ubrusa

DUGOSELSKA KRONIKA, glasilo društveno-političkih organizacija općine Dugo Selo, izlazi svakog 25. u mjesecu. Izdavač: Narodno sveučilište Dugo Selo, Ul. braće Bobinac 21a, tel 750-419. Glavni i odgovorni urednik DRAGO MAĐER. Urednik lista Vlasta Vidović, grafički urednik Zvonimir Babić, lektor Biserka Labeš. Uređuje uređivački odbor: Ivan Vranić, Vlasta Vidović, Nada Kozlić,

Božidar Grgočić, Stjepan Turčinac, Marko Kljaić, Ivica Platić i Josip Horvat. Cijena pojednog broja 6,00 dinara. Pretplata poštom: tromjesečna 22,00 dinara, polugodišnja 44,00 dinara, godišnja 88,00 dinara (u pretplatu je uračunata i poštarina). Pretplata se šalju na žiro-račun Narodnog sveučilišta Dugo Selo broj 30111-103-6553 kod SDK Dugo Selo. Rukopisi se ne vraćaju.